ROZSUDEK TRIBUNÁLU (třetího senátu)

2. března 2010 *

Ve věci T-70/05,

Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, se sídlem v Aténách (Řecko), zastoupená N. Korogiannakisem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Evropské agentuře pro námořní bezpečnost (EMSA), zastoupené W. de Ruiterem a J. Menzem, jako zmocněnci, ve spolupráci s J. Stuyckem, advokátem,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí EMSA o nepřijetí nabídek předložených žalobkyní v rámci zadávacího řízení EMSA C-1/01/04 týkajícího se zakázky nazvané „Validace a další vývoj systému SafeSeaNet" a řízení EMSA C-2/06/04

* Jednací jazyk: angličtina.

týkajícího se zakázky nazvané „Specifikace a vývoj databáze, sítě a řídícího systému v oblasti námořních nehod“ a o přidělení uvedených zakázek jiným uchazečům,

TRIBUNÁL (třetí senát),

ve složení J. Azizi, předseda, E. Cremona (zpravodajka) a S. Frimodt Nielsen, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: C. Kantza, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 20. ledna 2009,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

1 Evropská agentura pro námořní bezpečnost (EMSA) byla zřízena nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 ze dne 27. června 2002 (Úř. věst. L 208, s. 1; Zvl. vyd. 07/07, s. 3). Jejím úkolem je zajištění vysoké, jednotné a účinné úrovně námořní bezpečnosti a zabránění znečištění loděmi v rámci Evropské unie.

2 Podle čl. 5 odst. 1 tohoto nařízení je EMSA institucí Společenství s právní subjektivitou.

3 Článek 8 nařízení č. 1406/2002 stanoví:

„1. Smluvní odpovědnost [EMSA] se řídí právem použitelným pro smlouvu, o kterou se jedná.

2. Soudní dvůr je příslušný rozhodovat na základě jakékoli rozhodčí doložky obsažené ve smlouvě uzavřené [EMSA].

3. V případě mimosmluvní odpovědnosti [EMSA] v souladu se základními zásadami společnými právním řádům členských států nahrazuje jakoukoli škodu způsobenou jejími útvary nebo jejími pracovníky při plnění jejich povinností.

4. Soudní dvůr je příslušný pro spory o náhradu škody podle odstavce 3.

5. Osobní odpovědnost pracovníků [EMSA] vůči agentuře je upravena služebním řádem nebo pracovním řádem vztahujícím se na tyto zaměstnance.“

4 Článek 185 odst. 1 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 74, dále jen „finanční nařízení“), stanoví:

„Komise přijme rámcové finanční nařízení pro subjekty zřízené Společenstvími, které mají právní subjektivitu a skutečně dostávají příspěvky z rozpočtu. Finanční předpisy těchto subjektů se mohou odchýlit od rámcového nařízení pouze tehdy, pokud je to nezbytné pro zvláštní potřeby jejich činnosti, a s předchozím souhlasem Komise.“

5 Článek 74 nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2343/2002 ze dne 23. prosince 2002 o rámcovém finančním nařízení pro subjekty uvedené v článku 185 finančního nařízení (Úř. věst. L 357, s. 72; Zvl. vyd. 01/04, s. 216), ve znění, které se uplatní na skutkové okolnosti projednávané věci, uvádí:

„Pokud jde o zadávání veřejných zakázek, použijí se odpovídající ustanovení obecného finančního nařízení a prováděcí pravidla k němu.“

6 Toto ustanovení je převzato do článku 74 finančního řádu EMSA, přijatého její správní radou dne 3. července 2003.

7 Zadávání zakázek na služby subjekty uvedenými v článku 185 finančního nařízení podléhá tudíž ustanovením hlavy V první části finančního nařízení, jakož i ustanovením nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k finančnímu nařízení (Úř. věst. L 357, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 145, dále jen „prováděcí pravidla"). Tato ustanovení vycházejí ze směrnic upravujících dané oblasti, zejména, pro zakázky na služby, ze směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby (Úř. věst. L 209, s. 1; Zvl. vyd. 06/01, s. 322), ve znění pozdějších předpisů.

8 Článek 89 odst. 1 finančního nařízení zní:

„Všechny veřejné zakázky financované zcela nebo zčásti z rozpočtu musí být v souladu se zásadami průhlednosti [transparentnosti], úměrnosti [proporcionality], rovného zacházení a nediskriminace."

9 Článek 97 finančního nařízení, ve znění, které se uplatní na skutkové okolnosti projednávané věci, uvádí:

„1. Kritéria výběru pro hodnocení schopnosti zájemců nebo uchazečů a kritéria pro udělení zakázky umožňující zhodnotit obsah nabídek jsou stanovena předem a upřesněna v zadávací dokumentaci.

2. Zakázka může být zadána automatickým výběrem nabídky nebo přijetím nabídky, která je hospodářsky nejvýhodnější.“

10 V tomto ohledu článek 138 prováděcích pravidel, ve znění, které se uplatní na skutkové okolnosti projednávané věci, upřesňuje:

„[…]

2. Nabídkou hospodářsky nejvýhodnější je nabídka, která představuje nejlepší poměr mezi kvalitou a cenou s ohledem na kritéria odůvodněná předmětem zakázky, jako je navrhovaná cena, technická hodnota, estetické a funkční vlastnosti, vliv na životní prostředí, provozní náklady, rentabilita, výrobní nebo dodací lhůty, servis a technická pomoc.

3. Zadavatel uvede ve vyhlášení zakázky nebo ve specifikacích [v zadávací dokumentaci] váhu, kterou přisuzuje jednotlivým kritériím pro stanovení hospodářsky nejvýhodnější nabídky.

Váha přisouzená ceně ve vztahu k ostatním kritériím nesmí vést ke ztrátě významu ceny při výběru dodavatele.

Pokud není ve výjimečných případech toto vážení technicky možné, zejména z důvodu předmětu zakázky, uvádí zadavatel pouze použití kritérií sestupně podle důležitosti."

11 Článek 98 finančního nařízení stanoví:

„1. Postupy pro předkládání nabídek musí zajistit skutečnou soutěž a utajení obsahu nabídek až do jejich souběžného otevření.

[…]

3. S výjimkou zakázek nízké hodnoty […] je pro otevírání přihlášek nebo nabídek jmenována otevírací komise. Každá nabídka nebo přihláška, u které komise prohlásí, že nesplňuje požadavky, je odmítnuta.

4. Všechny přihlášky a nabídky, u kterých otevírací komise prohlásí, že splňují stanovené požadavky, jsou na základě kritérií výběru a kritérií pro udělení zakázky, která jsou stanovena v zadávací dokumentaci, vyhodnoceny výborem jmenovaným za tímto účelem, který navrhne, komu bude zakázka přidělena."

12 Ve znění, které se uplatní na skutkové okolnosti projednávané věci, čl. 143 odst. 2 prováděcích pravidel stanovoval:

„Uchazeči mohou podávat nabídky:

a) poštou: v zadávací dokumentaci bude uvedeno, že rozhodným datem je den doporučeného podání k poštovní přepravě doložený poštovním razítkem; nebo

b) předáním v prostorách útvaru orgánu uchazečem nebo jeho zmocněncem, včetně kurýrní služby; pro tento případ je v zadávací dokumentaci kromě údajů podle čl. 130 odst. 2 písm. a) uvedeno, u kterého útvaru se nabídky podávají proti vyhotovení datovaného a podepsaného potvrzení o přijetí."

13 Článek 100 odst. 2 finančního nařízení stanoví:

„Zadavatel sdělí každému zájemci nebo uchazeči, jehož přihláška nebo nabídka byla odmítnuta, důvody odmítnutí a každému uchazeči, který učinil nabídku, jež je v souladu s požadavky, a který o to písemně požádá, vlastnosti a výhody přijaté nabídky i jméno uchazeče, kterému byla zakázka přidělena.

Od zveřejnění některých informací však může být upuštěno, pokud by to bylo překážkou uplatnění zákona, bylo v rozporu s veřejným zájmem nebo by to poškozovalo oprávněné obchodní zájmy veřejných nebo soukromých podniků nebo by to mohlo mezi nimi narušit korektní hospodářskou soutěž."

14 V tomto ohledu článek 149 prováděcích pravidel, ve znění, které se uplatní na skutkové okolnosti projednávané věci, upřesňuje:

„1. Zadavatelé sdělí zájemcům a uchazečům co nejdříve rozhodnutí o jejich nabídce [přidělení zakázky] včetně důvodů pro každé rozhodnutí nezadat zakázku, pro kterou se uskutečnila soutěž, nebo znovu zahájit řízení.

2. Zadavatel sdělí nejpozději do 15 kalendářních dní ode dne obdržení písemné žádosti údaje uvedené v čl. 100 odst. 2 finančního nařízení."

Skutečnosti předcházející sporu

15 Žalobkyně, Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, je společnost založená podle řeckého práva, která podniká v oblasti informačních technologií a komunikací.

16 Projednávaná věc se týká dvou zadávacích řízení týkajících se „validace a dalšího vývoje systému SafeSeaNet", pod označením EMSA C-1/01/04–2004 (dále jen „zadávací řízení C-1/01/04"), a „specifikace a vývoje databáze, sítě a řídícího systému v oblasti námořních nehod (informační platforma o námořních nehodách)", pod označením EMSA C-2/06/04 (dále jen „zadávací řízení C-2/06/04").

1. *Zadávací řízení EMSA C-1/01/04*

17 Oznámením o zakázce ze dne 1. července 2004, zveřejněným v Dodatku k *Úřednímu věstníku Evropské unie* (Úř. věst. 2004, S 126), zahájila EMSA zadávací řízení C-1/01/04. Lhůta pro předložení nabídek byla stanovena na 9. srpna 2004.

18 Bod 13 zadávacích podmínek, nazvaný „Kritéria pro zadání zakázky", má následující znění:

„Zakázka bude přidělena uchazeči, který předloží hospodářsky nejvýhodnější nabídku, což bude posuzováno na základě následujících kritérií:

a) Technická kritéria hodnocení dle důležitosti založené na procentní váze:

1. Navrhovaná metodologie projektu – zahrnuje podrobné návrhy na uskutečnění projektu, jakož i klíčové etapy a poskytnuté služby (tak jak jsou definovány v bodě 3 [zadávacích podmínek]) (40 %).

2. Porozumění specifikacím zadávacích podmínek a stručná prezentace dosvědčující toto porozumění (20 %).

3. Kvalita operačních služeb (helpdesk) (10 %)

b) Celková cena (30 %)

Při zadání zakázky budou zohledněny pouze nabídky, jejichž celkový výsledek dosáhne alespoň 70 % a výsledek pro každé kritérium alespoň 60 %."

19 Co se týče prvního z těchto tří kritérií pro zadání zakázky, zadávací podmínky stanovily ve svém bodě 3, nazvaném „Předkládané zprávy a dokumenty", že nabídka musí obsahovat podrobné informace o plánu na uskutečnění projektu (project implementation structure), přičemž musí být jasně definována každá skupina prací (work package), a že tento plán na uskutečnění projektu musí obsahovat (alespoň) následující údaje: horizontální činnosti (bod 3.1); popis řídícího týmu projektu a rozdělení odpovědnosti (bod 3.2); kontrola kvality (bod 3.3); služby související s řízením projektu (deliverables on project management level) (bod 3.4) a popis skupin prací a jejich provázanosti (work package description and relations) (bod 3.5), jakož i další relevantní informace týkající se předkládání zpráv (bod 3.6).

20 Dne 1. července 2004 byla žalobkyni zaslána výzva k podání nabídky a zadávací podmínky.

21 Žalobkyně tvrdí, že zaslala EMSA faxem ze dne 31. července 2004 žádost o doplňující informace. Tuto žádost zopakovala faxem ze dne 1. srpna 2004.

22 E-mailem ze dne 2. srpna 2004 informovala EMSA žalobkyni, že fax ze dne 1. srpna 2004, obsahující uvedenou žádost o informace obdržela neúplný, a vyzvala ji, aby

své otázka zaslala znovu e-mailem, což žalobkyně ještě téhož dne učinila. V tomto e-mailu žalobkyně tvrdila, že se uvedený fax pokoušela poslat dne 31. července 2004 a znovu dne 1. srpna 2004, ale že pravděpodobně došlo k přenosovým problémů při zasílání faxů. Žádala tedy, aby bylo její žádosti vyhověno, jelikož poslední den pro její předložení, a sice sobota 31. července 2004, nebyl pracovním dnem.

23 E-mailem ze dne 3. srpna 2004 informovala EMSA žalobkyni, že na její otázky neodpoví, jelikož podle bodu 8 výzvy k podávání nabídek byly předloženy opožděně. E-mailem z téhož dne žalobkyně ještě jednou zdůraznila, že se marně pokoušela zaslat uvedenou žádost o informace v uvedené dny a že každopádně vzhledem k tomu, že lhůta pro předložení otázek uplynula v sobotu 31. července 2004, měla být prodloužena do prvního následujícího pracovního dne, tj. do pondělí 2. srpna 2004.

24 Dne 9. srpna 2004 podala žalobkyně nabídku v tomto zadávacím řízení.

25 Dopisem ze dne 6. prosince 2004 ji EMSA informovala, že její nabídka nebyla vybrána z důvodu, že poměr kvalita/cena byl horší než u nabídky vybraného uchazeče.

26 Faxem ze dne 7. prosince 2004 požádala žalobkyně EMSA, aby jí sdělila jméno vybraného uchazeče, charakteristiky a výhody jeho nabídky, jakož i známky udělené její nabídce a nabídce vybraného uchazeče pro každé z kritérií pro zadání zakázky, kopii zprávy hodnotícího výboru, jakož i srovnání její finanční nabídky a nabídky vybraného uchazeče.

27 Dopisem ze dne 16. prosince 2004, o kterém žalobkyně uvádí, že jej obdržela teprve 7. ledna 2005, sdělila EMSA žalobkyni známky, které získala její nabídka pro každé

z kritérií pro zadání zakázky, jakož i celkovou známku vybrané nabídky. Pokud jde o charakteristiky této nabídky, EMSA upřesnila následující:

„Jasný přístup, pokud jde o metodologii řízení celého projektu. Popis úkolů je realistický (a vhodně doplněný tabulkami odrážejícími úsilí a vyčleněné prostředky, Ganttovým diagramem a rozdělením úloh); nabízený počet člověkodnů je dostačující; poskytnuté služby byly vymezeny podle druhu úkolů [‚deliverables have been assigned per type of task']; dobré porozumění projektu a dobrý přístup plánu na jeho řízení; nabízená dohoda o úrovni služeb [‚Service Level Agreement'] je v souladu s požadavky projektu."

28 Dne 5. ledna 2005 zaslala žalobkyně EMSA fax, ve kterém uvedla, že nebyla informována o výsledku přidělení zakázek v obou zadávacích řízeních ve lhůtách stanovených finančním nařízením. Rovněž si stěžovala na skutečnost, že EMSA podepsala smlouvy s vybranými uchazeči a zveřejnila tyto informace v Úředním věstníku.

29 EMSA odpověděla dopisem a faxem ze dne 7. ledna 2005, ke kterým přiložila kopii svého dopisu ze dne 16. prosince 2004.

30 Ve faxu ze dne 18. ledna 2005 poukázala žalobkyně na zpoždění, s jakým obdržela dopis EMSA ze dne 16. prosince 2004. Mimoto EMSA vytkla porušení finančního nařízení v tom, že neodpověděla na její žádost o informace ve stanovené lhůtě, nesdělila jí jméno vybraného uchazeče, výši jeho finanční nabídky ani technické hodnocení jeho nabídky ve srovnání s její a rozhodla se podepsat smlouvu. Žalobkyně dále tvrdila, že odkaz na známku udělenou její nabídce hodnotícím výborem pro každé z kritérií pro zadání zakázky, který EMSA učinila ve svém dopise ze dne 16. prosince 2004,

nebyl podrobný a nezahrnoval odůvodnění jejího rozhodnutí. Nakonec žalobkyně požádala o objasnění několika otázek týkajících se posouzení hodnotícího výboru.

31 EMSA žalobkyni odpověděla faxem ze dne 9. února 2005, v němž jí sdělila jméno vybraného uchazeče a uvedla, že již obdržela hodnocení jeho nabídky a že podrobnější informace, například finanční a obchodní povahy, týkající se vybraného uchazeče, by poškozovaly jeho legitimní zájmy, a tudíž nemohou být zveřejněny.

2. *Zadávací řízení EMSA C-2/06/04*

32 Oznámením o zakázce ze dne 3. července 2004, zveřejněným v Dodatku k *Úřednímu věstníku Evropské unie* (Úř. věst. 2004, S 128), zahájila EMSA zadávací řízení C-2/06/04. Lhůta pro předložení nabídek byla stanovena na 9. srpna 2004.

33 Bod 13 zadávacích podmínek, nazvaný „Kritéria pro zadání zakázky", má následující znění:

„Zakázka bude přidělena uchazeči, který předloží hospodářsky nejvýhodnější nabídku, což bude posuzováno na základě následujících kritérií s příslušnou procentní váhou:

a) Technická kritéria hodnocení: celkem 70 %

Technická kritéria hodnocení seřazená dle důležitosti:

– navrhovaná metodologie – musí obsahovat podrobné návrhy na zdárné splnění všech úkolů, jakož i na jimi pověřené osoby (určené osoby), zahrnující klíčové etapy a poskytnuté služby (40 %);

– porozumění specifikacím zadávacích podmínek a stručná prezentace dosvědčující toto porozumění a předchozí zkušenosti s obdobnou prací (20 %);

– kvalita nabízených nástrojů, programů a modulů (10 %).

b) Celková cena (30 %)

Pouze nabídky, jejichž celkový výsledek dosáhne alespoň 70 % a výsledek pro každé kritérium alespoň 60 %, budou zohledněny při zadání zakázky."

34 Dne 9. července 2004 byla žalobkyni zaslána výzva k podání nabídky a zadávací podmínky.

35 E-mailem ze dne 26. července 2004, který byl zaslán všem podnikům, které projevily zájem o toto zadávací řízení, poskytla osoba, která je v rámci EMSA za projekt odpovědná, určité doplňující informace týkající se dotčeného zadávacího řízení.

36 Jak bylo uvedeno v bodě 21, žalobkyně tvrdí, že zaslala EMSA faxem ze dne 31. července 2004 žádost o doplňující informace týkající se rovněž tohoto zadávacího řízení. Tuto žádost zopakovala faxem ze dne 1. srpna 2004.

37 Dne 2. srpna 2004 obdržela EMSA e-mailem uvedenou žádost o informace. V tomto e-mailu žalobkyně tvrdila, že se uvedený fax pokoušela poslat dne 31. července 2004 a znovu dne 1. srpna 2004, ale že došlo k přenosovým problémům při zasílání faxu. Žádala tedy, aby bylo přiloženým žádostem vyhověno, jelikož poslední den pro jejich předložení, a sice sobota 31. července 2004, nebyl pracovním dnem.

38 E-mailem ze dne 3. srpna 2004, reagujícím na žádosti o objasnění určitých bodů zadávacích podmínek, zaslala EMSA žalobkyni a ostatním podnikům, které projevily zájem o zadávací řízení, doplňující informace týkající se zadávacího řízení C-2/06/04.

39 Dne 5. srpna 2004 informovala EMSA žalobkyni, že na její otázky neodpoví, jelikož podle bodu 8 výzvy k podávání nabídek byly předloženy opožděně.

40 Dne 9. srpna 2004 žalobkyně podala nabídku v zadávacím řízení C-2/06/04.

41 Dne 25. srpna 2004 otevřela komise pro otevření nabídek, složená ze čtyř osob jmenovaných EMSA dne 16. července 2004 nabídky, přičemž zejména uvedla, že nabídka předložená společností SSPA Sweden AB (dále jen „SSPA"), došlá dne 10. srpna 2004, tj. den po konci lhůty stanovené pro předkládání nabídek, vyžaduje písemné potvrzení o svém odeslání, přičemž na obálce, jež ji obsahovala, žádné poštovní razítko nebylo.

42 Dne 26. srpna 2004 napsal předseda komise pro otevření nabídek dopis SSPA, ve kterém ji požádal o předložení důkazu o tom, že při odeslání nabídky byla dodržena jak stanovená lhůta, tak podmínky upřesněné ve výzvě k podávání nabídek.

43 Po přezkumu dokumentů předložených SSPA rozhodla komise pro otevření nabídek dne 21. září 2004 o přijetí jí předložené nabídky.

44 Dopisem ze dne 30. listopadu 2004, o kterém žalobkyně uvádí, že jej obdržela teprve 13. prosince 2004, ji EMSA informovala, že její nabídka nebyla vybrána z důvodu, že poměr kvalita/cena byl horší než u nabídky vybraného uchazeče.

45 Dne 7. prosince 2004 zaslala žalobkyně EMSA fax, který se týkal zadávacího řízení C-1/01/04, ve kterém ji žádala zejména o to, aby ji informovala o vybrání nebo odmítnutí její nabídky v zadávacím řízení C-2/06/04 a zaslala jí tytéž informace, které požadovala v prvním zadávacím řízení.

46 Dne 5. ledna 2005 zaslala žalobkyně EMSA fax, ve kterém uvedla, že neobdržela informace o výsledku obou zadávacích řízeních ve lhůtě stanovené finančním nařízením.

Žalobkyně si rovněž stěžovala na skutečnost, že EMSA podepsala smlouvy s vybranými uchazeči a zveřejnila tyto informace v Úředním věstníku.

47 EMSA odpověděla dopisem ze dne 6. ledna 2005, zaslaným rovněž faxem dne 7. ledna 2005, ve kterém sdělila známky udělené nabídce žalobkyně, jakož i celkovou známku vybrané nabídky a kopii oznámení o zadání zakázky zveřejněného v Úředním věstníku, v němž bylo uvedeno jméno vybraného uchazeče. Pokud jde o charakteristiky nabídky vybraného uchazeče, EMSA uvedla následující:

„Nabídka vybraného uchazeče obsahovala informace o požadované zkušenosti a byla prezentována jako dobře promyšlený návrh. Úkoly a úloha vedoucího projektu byly popsány v přiměřené kvalitě. Vedoucí týmu by vedl tým, který získal značnou odbornost v dřívějších projektech, které zcela odpovídají projektu, který je předmětem zadávacího řízení. Bylo prokázáno velice dobré porozumění projektu. Nabízené nástroje byly již úspěšně použity a jsou slučitelné s IT prostředím EMSA."

48 V odpověď na posledně uvedený dopis zaslala žalobkyně EMSA dne 18. ledna 2005 fax, ve kterém jí vytkla porušení finančního nařízení v tom, že neodpověděla na její žádost o informace ve stanovené lhůtě, nesdělila jí jméno vybraného uchazeče, výši jeho finanční nabídky ani technického hodnocení jeho nabídky ve srovnání s její a rozhodla se podepsat smlouvu. Nakonec požádala o objasnění několika otázek týkajících se posouzení hodnotícího výboru.

49 EMSA odpověděla žalobkyni dopisem ze dne 9. února 2005, ve kterém jí sdělila, že již má k dispozici relevantní informace a že podrobnější informace, například finanční a obchodní povahy, týkající se vybraného uchazeče by poškozovaly jeho legitimní zájmy, a tudíž nemohou být zveřejněny.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

50 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 14. února 2005 podala žalobkyně projednávanou žalobu.

51 Tribunál (třetí senát) se na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 64 svého jednacího řádu vyzval účastnice řízení, aby předložily některé dokumenty, a EMSA, aby písemně odpověděla na jednu otázku. Účastnice řízení této žádosti vyhověly ve stanovené lhůtě.

52 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty na jednání konaném dne 20. ledna 2009.

53 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil rozhodnutí EMSA o nepřijetí jejích nabídek a o zadání zakázek vybraným uchazečům;

– zrušil veškerá pozdější rozhodnutí EMSA týkající se dotčených zadávacích řízení;

– uložil EMSA náhradu nákladů řízení, a to i v případě zamítnutí žaloby.

54 EMSA navrhuje, aby Tribunál:

– odmítl žalobu jako nepřípustnou nebo, podpůrně, aby ji zamítl jako neopodstatněnou;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

K přípustnosti

55 Aniž by se formálně dovolávala námitky nepřípustnosti, uvedla EMSA dva důvody nepřípustnosti, vycházející z nepříslušnosti Tribunálu pro rozhodování o žalobě podané na základě článku 230 ES proti aktu EMSA a z formálních nesrovnalostí žaloby. Tribunál nejprve posoudí první důvod nepřípustnosti.

1. *K příslušnosti Tribunálu pro rozhodování o žalobě podané na základě článku 230 ES proti aktu EMSA*

Argumenty účastnic řízení

56 EMSA tvrdí, že její akty nelze z důvodu jejího postavení napadnout opravnými prostředky na základě článku 230 ES. Jelikož tento článek neobsahuje žádný výslovný nebo implicitní odkaz na akty jiných agentur nebo institucí Unie než orgánů v něm uvedených, má za to, že Tribunál nemůže přezkoumávat legalitu těchto aktů. Podle ní není v projednávaném případě použitelný rozsudek Soudního dvora ze dne 23. dubna

1986, Les Verts v. Parlament, uváděný jako „Zelení“ (294/83, Recueil, s. 1339), jelikož se týkal soudního přezkumu rozhodnutí orgánu, a nikoliv agentury.

57 Článek 8 nařízení č. 1406/2002 tím, že se omezuje na stanovení příslušnosti Soudního dvora pro řešení sporů týkajících se smluvní a mimosmluvní odpovědnosti EMSA, podle EMSA *a contrario* potvrzuje, že Tribunál ani Soudní dvůr není příslušný k přezkumu legality jejích aktů. Navíc, jelikož toto ustanovení zmiňuje pouze Soudní dvůr, musí z něho být podle názoru EMSA vyvozeno, že pokud by byl některý ze soudů přeci jen příslušný, pak by to musel být Soudní dvůr, a nikoliv Tribunál.

58 Nepřípustnost žaloby na neplatnost rozhodnutí přijatého agenturou krom toho údajně potvrzuje rozsudek Soudního dvora ze dne 15. března 2005, Španělsko v. Eurojust (C-160/03, Sb. rozh. s. I-2077, body 35 až 37 a 40), jakož i usnesení Tribunálu ze dne 8 června 1998, Keeling v. OHIM (T-148/97, Recueil, s. II-2217).

59 Vzhledem k tomu, že tento rozsudek a toto usnesení zavádějí dvojí kritérium k vymezení podmínek, za nichž se použije článek 230 ES, a to uvedení subjektu v uvedeném článku a neexistenci skutečného soudního přezkumu, znamená to, že musejí být splněny obě podmínky, přičemž v projednávaném případě EMSA první podmínku podle názoru EMSA nesplňuje, jelikož není v článku 230 ES uvedena. Mimoto, i kdyby každá z těchto podmínek postačovala sama o sobě, má EMSA za to, že druhá podmínka by nebyla splněna, neboť článek 8 nařízení č. 1406/2002 stanoví soudní přezkum při jeho současném omezení na spory týkající se smluvní a mimosmluvní odpovědnosti EMSA.

60 Žalobkyně tento důvod nepřípustnosti zpochybňuje.

Závěry Tribunálu

61 Úvodem je třeba konstatovat, že agentury zřízené na základě sekundárního práva, kterou je i EMSA, nejsou uvedeny mezi orgány vyjmenovanými v čl. 230 prvním pododstavci ES.

62 Rovněž je třeba uvést, že nařízení č. 1406/2002 v článku 8 stanoví, že Soudní dvůr je příslušný rozhodovat spory o náhradu škody v oblasti mimosmluvní odpovědnosti EMSA, jakož i rozhodovat na základě jakékoli rozhodčí doložky případně obsažené ve smlouvě uzavřené touto agenturou. Toto nařízení naopak nestanoví, že by byl Soudní dvůr příslušný k rozhodování o žalobách na neplatnost podaných proti ostatním rozhodnutím přijatým EMSA.

63 Tyto závěry nicméně nebrání tomu, aby Tribunál prováděl přezkum legality aktů EMSA, které nejsou uvedeny v článku 8 nařízení č. 1406/2002.

64 Jak uvedl Tribunál ve svém rozsudku ze dne 8. října 2008, Sogelma v. EAR (T-411/06, Sb. rozh. s. II-2771, bod 36), s odkazem na rozsudek Les Verts, bod 56 výše, Evropské společenství je společenstvím práva a Smlouva zavedla ucelený systém procesních prostředků a řízení určený k tomu, aby byl Soudnímu dvoru svěřen přezkum legality aktů orgánů. Systém Smlouvy umožňuje přímou žalobu směřující proti veškerým opatřením orgánů, jejichž cílem je vyvolat právní účinky. Na základě těchto předpokladů tudíž Soudní dvůr došel v rozsudku Les Verts, bod 56 výše, k závěru že žaloba na neplatnost mohla směřovat proti aktům Evropského parlamentu zakládajícím právní účinky ve vztahu k třetím osobám, třebaže ustanovení Smlouvy týkající se žaloby na neplatnost, ve znění účinném v rozhodné době, uvádělo pouze akty Rady a Komise. Výklad tohoto ustanovení, který by vylučoval akty Evropského parlamentu z aktů, které lze napadnout, by totiž dle Soudního dvora vedl k výsledku, který by byl v rozporu jak s duchem Smlouvy, jak byl vyjádřen v článku 164 Smlouvy o ES (později

článek 220 ES), tak s jejím systémem (viz v tomto smyslu rozsudek Les Verts, bod 56 výše, body 23 až 25).

65 Z tohoto rozsudku lze vyvodit obecnou zásadu, že jakýkoli akt vydaný takovým subjektem, jakým je EMSA, zakládající právní účinky ve vztahu k třetím osobám musí být soudně přezkoumatelný.

66 Rozsudek Les Verts, bod 56 výše, sice zmiňuje pouze orgány, zatímco EMSA, jak bylo konstatováno v bodě 61 výše, nepatří mezi orgány vyjmenované v článku 230 ES. Nicméně takové subjekty, jaké jsou nadány pravomocí přijímat akty zakládající právní účinky ve vztahu k třetím osobám – k čemuž bezpochyby dochází v případě, kdy tyto subjekty v rámci zadávacích řízení na veřejné zakázky přijímají rozhodnutí o odmítnutí nabídky jednoho uchazeče a o zadání zakázky jinému uchazeči – jsou ve stejné situaci, jako je situace, v níž byl vydán rozsudek Les Verts, bod 56 výše. Ve společenství práva tudíž nemůže být přijatelné, aby takové akty byly vyňaty ze soudního přezkumu (viz v tomto smyslu rozsudek Sogelma v. EAR, bod 64 výše, bod 37).

67 Z toho vyplývá, že rozhodnutí přijatá EMSA v rámci zadávacích řízení, která zakládají právní účinky ve vztahu k třetím osobám, jsou napadnutelnými akty.

68 Tento závěr není zpochybněn judikaturou, kterou EMSA citovala na podporu svých argumentů týkajících se nepřípustnosti žaloby.

69 Pokud jde o rozsudek Španělsko v. Eurojust, bod 58 výše, je pravda, že v něm Soudní dvůr shledal, že napadené akty nejsou uvedeny ve výčtu aktů, jejichž legalitu může přezkoumávat podle článku 230 ES (bod 37 uvedeného rozsudku). V následujícím bodě uvedeného rozsudku však Soudní dvůr rovněž shledal, že článek 41 EU, použitelný v projednávaném případě, nestanoví, že by se článek 230 ES měl vztahovat

na ustanovení o policejní a justiční spolupráci v trestních věcech uvedená v hlavě VI Smlouvy o Evropské unii, s tím, že pravomoc Soudního dvora v této oblasti je upravena v článku 35 EU, na nějž odkazuje čl. 46 písm. b) EU. Krom toho, pokud jde o právo na účinnou soudní ochranu, Soudní dvůr v bodech 41 a 42 téhož rozsudku rovněž shledal, že akty napadené v této věci nebyly vyňaty z veškerého soudního přezkumu (viz v tomto smyslu rozsudek Sogelma v. EAR, bod 64 výše, bod 45).

70 V usnesení Keeling v. OHIM, bod 58 výše, Tribunál v bodě 32 nejenže shledal, že Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) není jedním z orgánů Společenství vyjmenovaných v článku 4 Smlouvy o ES (později článek 7 ES) ani není uveden v čl. 173 prvním pododstavci Smlouvy o ES (později článek 230 ES), ale v bodě 33 rovněž shledal, že proti spornému rozhodnutí předsedy OHIM byly potenciálně dostupné jiné opravné prostředky, a zmínil zejména článek 179 Smlouvy o ES (později článek 236 ES). Toto usnesení tudíž nebrání tomu, aby bylo možno podat žalobu podle článku 230 ES proti rozhodnutí vydanému subjektem Společenství, který není uvedeným článkem zmíněn (viz v tomto smyslu rozsudek Sogelma v. EAR, bod 64 výše, bod 46).

71 Judikatura, které se dovolává EMSA, tedy nezpochybňuje zjištění, podle něhož akt vydaný takovýmto subjektem zakládající právní účinky ve vztahu k třetím osobám, nemůže být vyňat ze soudního přezkumu.

72 Tento závěr nemůže být zpochybněn ani výkladem rozsudku Sogelma v. EAR, bod 64 výše, kterého se EMSA dovolávala na jednání a podle něhož se její situace odlišuje od situace Evropské agentury pro obnovu (EAR) v tom, že posledně uvedená agentura byla Komisí v rámci provádění pomoci Společenství pro Srbsko a Černou Horu pověřená přípravou a vyhodnocováním nabídkových řízení a zadáváním zakázek. Podle EMSA z toho plyne, že rozhodnutí, která by Komise, pokud by nedelegovala své

pravomoci, přijala sama, nemohou být vyňata ze soudního přezkumu pouze z toho důvodu, že Komise delegovala své pravomoci na EAR, jinak by totiž hrozilo vytvoření právního vakua.

73 Výklad EMSA přitom opomíná znění bodů 39 a 40 rozsudku Sogelma v. EAR, bod 64 výše, z něhož vyplývá, že argument vycházející z povahy pravomoci, na základě které EAR jedná, byl Tribunálem uveden pouze pro doplnění a měl pouze podpořit závěr vycházející z bodu 37 téhož rozsudku, ve kterém Tribunál připomíná obecnou zásadu, podle které každý akt vydaný subjektem Společenství zakládající právní účinky ve vztahu k třetím osobám musí být soudně přezkoumatelný. Mimoto, ačkoli EMSA tvrdí opak, v projednávaném případě by existovalo totožné nebezpečí vytvoření právního vakua, bylo-li by třeba mít za to, že dotčené akty jsou ze soudního přezkumu vyňaty.

74 A konečně, co se týče argumentu EMSA, podle kterého lze z článku 8 nařízení č. 1406/2002, který zmiňuje pouze Soudní dvůr, vyvodit, že pokud by byl v projednávaném případě nějaký soud příslušný, pak by to musel být Soudní dvůr, a nikoliv Tribunál, postačuje uvést, že výraz „Soudní dvůr" je zde použit obecně jako označení orgánu zahrnujícího Soudní dvůr, Tribunál a Soud pro veřejnou službu Evropské unie jakožto specializovaný soud. V důsledku toho musí být odkaz na „Soudní dvůr" učiněný v článku 8 nařízení č. 1406/2002 chápán jako odkaz vztahující se k tomuto orgánu, a nikoliv k jednomu ze soudů, které jej tvoří (viz, v tomto smyslu a obdobně, rozsudek Soudního dvora ze dne 17. března 2005, Komise v. AMI Semiconductor Belgium a další, C-294/02, Sb. rozh. s. I-2175, bod 49).

75 Z ustanovení čl. 230 prvního pododstavce ES, jak je vykládán ve světle rozsudku Les Verts, bod 56 výše (body 23 až 25), a rozsudku Sogelma v. EAR, bod 64 výše (body 36 a 37), plyne, že projednávaná žaloba je přípustná. Tento závěr potvrzuje mimoto i čl. 263 první pododstavec SFEU, podle kterého Soudní dvůr Evropské unie přezkoumává legalitu aktů institucí a jiných subjektů Unie, které mají právní účinky vůči třetím osobám. V důsledku toho musí být první námitka nepřípustnosti uplatňovaná EMSA zamítnuta.

2. *K exceptio obscuri libelli*

Argumenty účastnic řízení

76 Svojí námitkou nepřípustnosti vycházející z nejasného znění žaloby EMSA v podstatě tvrdí, že žalobkyně neupřesňuje, který žalobní důvod je použitelný na které zadávací řízení, a tím pádem, že uvedená žaloba, která směšuje obě zadávací řízení, neobsahuje stručný, dostatečně jasný a přesný popis uplatňovaných žalobních důvodů, čímž podle ní dochází k porušení statutu Soudního dvora a jednacího řádu Tribunálu, jakož i relevantní judikatury.

77 Žalobkyně toto tvrzení zpochybňuje.

Závěry Tribunálu

78 Je třeba připomenout, že podle čl. 21 prvního pododstavce statutu Soudního dvora použitelného na řízení před Tribunálem na základě čl. 53 prvního pododstavce téhož statutu a čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu Tribunálu musí každá žaloba obsahovat předmět sporu a stručný popis dovolávaných žalobních důvodů. Tyto prvky musí být dostatečně jasné a přesné, aby umožnily žalovanému připravit si svou obhajobu a Tribunálu o žalobě rozhodnout i bez dalších informací. Za účelem zajištění právní jistoty a řádného výkonu spravedlnosti je třeba, aby byla žaloba přípustná, aby hlavní skutkové a právní okolnosti, na kterých je založena, vyplývaly přinejmenším stručně, ale uceleně a srozumitelně z textu samotné žaloby (viz v tomto smyslu rozsudky Tribunálu ze dne 18. září 1996, Asia Motor France a další v. Komise, T-387/94, Recueil, s. II-961, body 106 a 107; ze dne 11. ledna 2002, Biret et Cie v. Rada, T-210/00,

Recueil, s. II-47, bod 34, a ze dne 14. prosince 2005, Honeywell v. Komise, T-209/01, Sb. rozh. s. II-5527, body 55 a 56 a citovaná judikatura).

79 V projednávaném případě je třeba uvést, že žaloba splňuje požadavky stanovené procesními právními normami, jelikož umožňuje jak žalované, tak Tribunálu určit jednání, které je EMSA vytýkáno, i skutečnosti a okolnosti tvořící základ sporu. Ze spisu mimoto vyplývá, že EMSA byla schopna užitečně zorganizovat svojí obhajobu a rozvinout podrobné argumenty v reakci na každý bod žalobního návrhu vznesený žalobkyní.

80 Námitka nepřípustnosti vycházející z formálních vad žaloby tudíž musí být zamítnuta.

K věci samé

81 Žalobkyně uplatňuje na podporu svých návrhů na zrušení čtyři žalobní důvody. První vychází z porušení zásad dobré víry, řádné správy a řádné péče. Druhý je založen na porušení finančního nařízení, prováděcích pravidel, jakož i směrnice 92/50. Třetí vychází ze zjevně nesprávných posouzení ze strany EMSA. Čtvrtý vychází z neexistence relevantních informací a nedostatečného odůvodnění. Mimoto poté, co EMSA předložila jako přílohy ke své žalobní odpovědi správní spisy týkající se obou dotčených zadávacích řízení, rozvinula žalobkyně ve fázi repliky řadu dílčích výtek na podporu žalobních důvodů uvedených ve své žalobě, týkajících se několika údajných porušení práva vyplývajících z uvedených správních spisů, jakož i, co se týče zadávacího řízení C-2/06/04, samostatný žalobní důvod vycházející z neregulérnosti nabídky podané vybraným uchazečem s ohledem na podrobnou úpravou předkládání nabídek obsaženou v bodě 2 výzvy k podávání nabídek. Tribunál nejprve posoudí návrh na zrušení rozhodnutí přijatých EMSA v rámci zadávacího řízení C-2/06/04.

1. *K návrhu na zrušení rozhodnutí přijatých EMSA v rámci zadávacího řízení C-2/06/04*

K žalobnímu důvodu vycházejícímu z neregulérnosti nabídky předložené vybraným uchazečem

Argumenty účastnic řízení

82 Žalobkyně ve své replice uplatňuje nový žalobní důvod vycházející z toho, že nabídka vybraného uchazeče nemohla být považována za nabídku splňující požadavky bodu 2 písm. a) výzvy k podávání nabídek. Má za to, že ze spisu vyplývá, že se vybraný uchazeč, který neměl důkaz o zaslání své nabídky, omezil na dodatečné předložení osvědčení zaměstnance švédské pošty uvádějícího, že zásilka byla skutečně odeslána ve lhůtě. Podle žalobkyně nemůže dopis zaměstnance pošty nahradit „poštovní razítko" a „být průkazný". Nemůže tudíž představovat dostatečný důkaz. Přijetí takové nesrovnalosti může podle žalobkyně představovat nebezpečný precedens a vytvářet nejistotu ohledně dodržování lhůt v odvětví veřejných zakázek.

83 EMSA namítá, že cílem bodu 2 písm. a) uvedené výzvy k podávání nabídek bylo upravit způsob pro ověření toho, že všichni uchazeči předložili svoji nabídku před uplynutím lhůty. Rozhodnutí hodnotícího výboru přijmout jiný důkaz je tudíž rozumné, jelikož v projednávaném případě pošta na rozdíl od své běžné praxe razítko na dopis neotiskla.

Závěry Tribunálu

84 Úvodem je třeba uvést, že žalobní důvod vycházející z nesouladu nabídky předložené vybraným uchazečem v rámci zadávacího řízení C-2/06/04 s podmínkami pro předkládání nabídek uvedenými v bodě 2 výzvy k podávání nabídek, který byl žalobkyní uplatněn ve fázi repliky, představuje nový žalobní důvod. Může být nicméně připuštěn na základě čl. 48 odst. 2 jednacího řádu, jelikož je založen na právních a skutkových poznatcích, které vyšly najevo v průběhu řízení, a sice na zápisu komise pro otevření nabídek týkající se uvedeného zadávacího řízení, který EMSA vložila do spisu jako přílohu ke své žalobní odpovědi.

85 Podle ustálené judikatury má přitom zadavatel v každé fázi zadávacího řízení dbát na respektování zásady rovného zacházení, a v důsledku toho na rovnost příležitostí všech uchazečů (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 29. dubna 2004, Komise v. CAS Succhi di Frutta, C-496/99 P, Recueil, s. I-3801, bod 108; viz rovněž, v tomto smyslu, rozsudky Tribunálu ze dne 12. července 2007, Evropaïki Dynamiki v. Komise, T-250/05, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 45 a citovaná judikatura, a ze dne 12. března 2008, European Service Network v. Komise, T-332/03, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 122). Systém nenarušené hospodářské soutěže, jaký je upraven ve Smlouvě, totiž může být zaručen, pouze pokud je zabezpečena rovnost příležitostí mezi jednotlivými hospodářskými subjekty (výše uvedený rozsudek Evropaïki Dynamiki v. Komise, bod 46).

86 Je třeba rovněž připomenout, že podle čl. 98 odst. 1 finančního nařízení „[p]ostupy pro předkládání nabídek musí zajistit skutečnou soutěž a utajení obsahu nabídek až do jejich souběžného otevření".

87 V projednávaném případě bylo v oznámení o zakázce stanoveno jako nejzazší datum pro předložení nabídek 9. srpen 2004. Mimoto výzva k podávání nabídek, která musí dle čl. 130 odst. 2 písm. a) prováděcích pravidel upřesňovat přinejmenším „pravidla, která upravují podobu a podávání nabídek, včetně zejména lhůty k podání a doby

uzavření nabídek“, v bodě 2 uváděla, že nabídky mohou být podávány doporučenou zásilkou zaslanou na uvedenou adresu nejpozději dne 9. srpna 2004 (což má dokládat poštovní razítko) nebo jejich předáním do vlastních rukou na uvedené adrese, kam musejí být doručeny nejpozději dne 9. srpna 2004 v 16 hodin, přičemž v tomto případě je podání nabídky osvědčováno pomocí potvrzení o převzetí podepsaného a datovaného úředníkem EMSA. Výzva k podávání nabídek upřesňovala rovněž to, že každý jiný způsob předání nabídky než doporučená zásilka, včetně jejího doručení prostřednictvím „kurýrní“ služby, bude považován za „předání do vlastních rukou“.

88 Tyto způsoby předání jsou v souladu s čl. 143 odst. 2 prováděcích pravidel, citovaným v bodě 12 výše, podle kterého „uchazeči mohou podávat nabídky [...] poštou: v zadávací dokumentaci bude uvedeno, že rozhodným datem je den doporučeného podání k poštovní přepravě doložený poštovním razítkem[,] nebo předáním v prostorách útvaru orgánu uchazečem nebo jeho zmocněncem, včetně kurýrní služby; pro tento případ je v zadávací dokumentaci [...] uvedeno, u kterého útvaru se nabídky podávají proti vyhotovení datovaného a podepsaného potvrzení o přijetí [...]“. V tomto ohledu je třeba uvést, že ve smyslu čl. 2 písm. 9) směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/67/ES ze dne 15. prosince 1997 o společných pravidlech pro rozvoj vnitřního trhu poštovních služeb Společenství a zvyšování kvality služby (Úř. věst. 1998, L 15, s. 14; Zvl. vyd. 06/03, s. 71) se „doporučenou zásilkou“ rozumí služba poskytující paušální záruku proti ztrátě, poškození nebo úbytku obsahu [krádeži nebo poškození] a dávající odesílateli, případně na jeho žádost, důkaz o podání poštovní zásilky nebo o jejím dodání adresátovi.

89 Krom toho, stále podle bodu 2 výzvy k podávání nabídek, měl mít nesoulad s uvedenými formálními podmínkami za následek odmítnutí nabídky při jejím otvírání.

90 Podle prvního zápisu sepsaného komisí pro otevření nabídek dne 25. srpna 2004 chyběl nabídce SSPA, která byla později vybrána, důkaz o jejím odeslání a pro to, aby mohla být prohlášena za vyhovující, tedy bylo nezbytné, aby uchazeč předložil

písemné potvrzení o jejím odeslání. Ze druhého zápisu ze dne 21. září 2004 vyplývá, že na základě dopisu komise pro otevření nabídek, kterým byla vyzvána k předložení uvedeného písemného potvrzení, zaslala SSPA EMSA potvrzení zaměstnance švédské pošty dosvědčující, že nabídka byla odeslána ve lhůtě. Komise pro otevření nabídek tak považovala nabídku SSPA za vyhovující.

91 Dokumenty přiložené k tomuto zápisu vložila EMSA do spisu v reakci na organizační procesní opatření nařízené Tribunálem. Jedná se zejména o kopie obálek obsahujících nabídku zaslanou SSPA, tak jak byly EMSA doručeny, kopie jejich vzájemné korespondence, kopii pokladního dokladu z poštovního úřadu v Göteborgu ze dne 6. srpna 2004 a prohlášení podepsané zaměstnancem téže poštovní pobočky ze dne 2. září 2004, ve kterém v podstatě tvrdí, že obálka, která měla údajně obsahovat dotčenou nabídku, byla skutečně uvedeným poštovním úřadem dne 6. srpna 2004 odeslána.

92 Z těchto dokumentů přitom zaprvé vyplývá, že nabídka SSPA byla EMSA doručena dne 10. srpna 2004, tj. jeden den po uplynutí lhůty stanovené pro předložení nabídek, a že na obálkách obsahujících uvedenou nabídku nebylo žádné poštovní razítko potvrzující ať už jejich odeslání nebo přijetí.

93 Zadruhé je třeba podotknout, že ačkoli EMSA v dopise zaslaném SSPA dne 26. srpna 2004 uvedla, že „na obálce nebyl uveden údaj o tom, že by byla odeslána prostřednictvím doporučené zásilky, ani datum podání na poště", přičemž ji vyzvala k předložení „jakéhokoliv pozdějšího důkazu [,že jí nabídka byla podána] ve lhůtě a formou požadovanou ve výzvě k podávání nabídek", SSPA jí předala pouhý pokladní doklad z poštovního úřadu v Göteborgu.

94 V tomto ohledu nemůže obstát argument uplatňovaný EMSA na jednání, podle kterého uvedený doklad prokazuje podání dopisu, které lze do určité míry považovat za odeslání doporučenou zásilkou. Takový doklad nemůže být zaprvé v žádném případě považován za podací lístek k doporučené zásilce, který je nezávisle na otisknutí

poštovního razítka na obálku zpravidla vydáván odesílateli jako doklad o podání poštovní zásilky, jak bylo uvedeno v bodě 88 výše. Na tomto dokladu totiž není uvedeno jméno odesílatele ani příjemce, a dokonce ani místo určení dopisu nebo jakýkoliv jiný údaj osvědčující, že se tento doklad týká doporučené zásilky. Krom toho ze spisu vyplývá, že EMSA považovala nabídku jiného uchazeče za vyhovující pouze na základě toho, že tento sám o sobě předložil podací lístek uvádějící datum podání doporučené zásilky a číselný kód odpovídající údaji na obálce obsahující nabídku, třebaže byla tato nabídka nejprve vyřazena z důvodu, že na obálce, ve které byla obsažena, nebylo razítko s datem přijetí. Zadruhé, na rozdíl od názoru, který se EMSA pokusila prosadit na jednání, ze spisu jasně vyplývá, že nikoli uvedený doklad, ale prohlášení zaměstnance švédské pošty bylo tím, co ji s konečnou platností vedlo k názoru, že nabídka SSPA je vyhovující, zatímco v případě výše uvedeného uchazeče považovala EMSA za dostatečný důkaz podací lístek, který předložil poté, co se dozvěděl o odmítnutí své nabídky.

95 Zatřetí je třeba konstatovat, že v potvrzení zaměstnance poštovního úřadu v Göteborgu je přesně uvedeno následující: „Tímto po posouzení kopie přiloženého pokladního dokladu […], jakož i fotokopie doručené obálky potvrzuji […], že tato obálka byla odeslána výše uvedeným poštovním úřadem v pátek 6. srpna 2004“. Zaměstnanec švédské pošty tak prohlásil, že odeslal obálku, která měla obsahovat nabídku SSPA, dne 6. srpna 2004, aniž by nicméně zaprvé vysvětlil to, proč nebylo na uvedené obálce žádné poštovní razítko, a zadruhé opomenul uvést, zda se jednalo o zásilku doporučenou. Když byla EMSA v tomto ohledu na jednání dotázána, nebyla schopna prokázat, že zásilka byla zaslána doporučeně.

96 Z žádné písemnosti ve spisu tedy nevyplývá, že by k předložení nabídky společnosti SSPA došlo prostřednictvím doporučené zásilky.

97 Proto je třeba zabývat se otázkou, zda nabídka společnosti SSPA mohla být otevřena komisí pro otevření nabídek a následně posouzena hodnotícím výborem, přestože byla EMSA doručena den po konečném datu pro podání nabídek.

98 V tomto ohledu je třeba připomenout, že konečný den a hodina pro doručení nabídek byly v oznámení o zakázce stanoveny na 9. srpna 2004, 16 hodin. Z bodu 2 výzvy k podávání nabídek přitom jasně vyplývá, že nabídky musely být obecně EMSA doručeny ve výše uvedený den a hodinu, ať již se jednalo o nabídky předané do vlastních rukou nebo nabídky doručené prostřednictví „kurýrní" služby, jelikož jedinou výjimkou z tohoto pravidla bylo zaslání doporučenou poštovní zásilkou, které muselo být uskutečněno nejpozději v uvedený den, přičemž k doručení mohlo dojít později, jelikož den odeslání mělo dokládat poštovní razítko. Z toho plyne, že možnost doručení nabídek po stanoveném nejzazším datu a hodině musí být jakožto výjimka v zásadě vykládána restriktivně.

99 Dále je třeba podotknout, že bod 2 písm. a) výzvy k podávání nabídek uvádí dvě různé formální podmínky, které museli uchazeči, kteří chtěli svoji nabídku podat poštovní cestou, kterými jsou nejzazší datum pro odeslání nabídky a způsob předání doporučenou zásilkou. Přestože se vzájemně doplňují, mají tyto dvě podmínky samostatný význam při posuzování slučitelnosti předání nabídky s ustanoveními obsaženými v zadávací dokumentaci, jakož i v článku 143 prováděcích pravidel.

100 Dodržení těchto dvou podmínek, jejichž důležitost EMSA výslovně připomněla v dopise zaslaném společnosti SSPA dne 26. srpna 2004, tudíž musí být ověřeno zadavatelem, konkrétně komisí pro otevření nabídek, před jejich otevřením a následným posouzením. V tomto ohledu komise pro otevření nabídek nemá žádný prostor pro uvážení. Jakmile jednou konstatuje, že nabídka doručená po uplynutí lhůty nebyla předána v souladu s požadavky vyplývajícími z výzvy k podávání nabídek a prováděcích pravidel, musí ji odmítnout, jak bylo připomenuto v bodě 86 výše.

101 Fáze otevírání nabídek, pravidla jejíhož průběhu jsou stanovena v článku 145 prováděcích pravidel, se ostatně vyznačuje právě svojí formální povahou a jejím cílem je umožnit komisi, složené alespoň ze tří osob posoudit a zajistit dodržení pravidel,

jimiž se řídí zejména způsoby předání nabídek, a to vzhledem k důležitosti, jakou mají tato pravidla v zadávacích řízeních. Členové této komise parafují zejména dokumenty prokazující datum a hodinu odeslání každé nabídky a podepisují zápis o otevření doručených nabídek, ve kterém jsou uvedeny vyhovující a nevyhovující nabídky a který odůvodňuje odmítnutí z důvodu neslučitelnosti s podmínkami pro podávání uvedenými v článku 143 prováděcích pravidel. Jedná se tudíž o formality, jejichž dodržování je pro účely zadávacího řízení zásadní.

102 S ohledem na předchozí úvahy a na zásadu rovného zacházení s uchazeči, jejíž dodržování musí být, jak bylo uvedeno v bodě 85, zajištěno v každé fázi zadávacího řízení, neměla být nabídka podaná společností SSPA v projednávaném případě komisí pro otevření nabídek otevřena ani přijata, jelikož při neexistenci průkazného poštovního razítka a důkazu o jejím zaslání doporučenou zásilkou měla být považována za doručenou EMSA v den jejího přijetí, a sice 10. srpna 2004, tj. opožděně. Z toho plyne, že nabídka společnosti SSPA byla komisí pro otevření nabídek otevřena a následně hodnotícím výborem vyhodnocena a zařazena na první místo neprávem.

103 Podle judikatury přitom má procesní vada za následek zrušení celého rozhodnutí nebo jeho části pouze tehdy, když je prokázáno, že bez této vady by správní řízení mohlo mít odlišný výsledek, a v důsledku toho napadené rozhodnutí mohlo mít odlišný obsah (viz v tomto smyslu rozsudky Tribunálu ze dne 12. března 2008, Evropaïki Dynamiki v. Komise, T-345/03, Sb. rozh. s. II-341, bod 147, a European Service Network v. Komise, bod 85 výše, bod 130 a citovaná judikatura).

104 Pokud by v projednávaném případě nebyla nabídka společnosti SSPA zohledněna EMSA z důvodu své neslučitelnosti s podmínkami pro předkládání uvedenými v bodě 2 výzvy k podávání nabídek, jakož i s článkem 143 prováděcích pravidel,

museloby správní řízení vést k odlišnému výsledku, jelikož nabídka společnosti SSPA by hodnotícím výborem nebyla hodnocena a obsah rozhodnutí o zadání zakázky, který vychází zejména ze srovnávacího přezkumu nabídek, by musel být odlišný.

105 Krom toho – s ohledem na okolnost, že v projednávaném případě překročily pouze dva podniky minimální hranici uvedenou v bodě 13.1 písm. b) zadávacích podmínek – byla-li by nabídka společnosti SSPA odmítnuta již ve fázi otevírání nabídek, zbyla by na konci výběrového řízení na zadání dotčené zakázky jediná nabídka. Jelikož za těchto okolností by zadavatel nebyl schopen provést srovnání cen a ostatních charakteristik jednotlivých nabídek za účelem přidělení zakázky hospodářsky nejvýhodnější nabídce, nebyl by povinen zadat zakázku jedinému uchazeči, který byl považován za způsobilého zúčastnit se řízení (viz, v tomto smyslu a obdobně, rozsudek Soudního dvora ze dne 16. září 1999, Fracasso a Leitschutz, C-27/98, Recueil, s. I-5697, body 31 až 33). Tato úvaha mimoto neumožňuje vyloučit, že by EMSA byla mohla, jak uznala na jednání v odpovědi na otázku položenou v tomto smyslu Tribunálem, dotčenou zakázku zrušit a vyhlásit nové zadávací řízení. V důsledku toho je právně dostačujícím způsobem prokázáno, že při neexistenci této vady by správní řízení mohlo vést k odlišnému výsledku.

106 Je tudíž třeba zrušit rozhodnutí EMSA o zadání zakázky vybranému uchazeči, jelikož toto rozhodnutí porušilo článek 143 prováděcích pravidel a bod 2 výzvy k podávání nabídek, aniž by bylo třeba se vyjádřit k ostatním žalobním důvodům uplatňovaným žalobkyní, co se týče zadávacího řízení C-2/06/04.

107 Tribunál tak bude pokračovat v posouzení žalobkyní uplatňovaných žalobních důvodů a argumentů pouze v rozsahu, ve kterém se jich dovolává ve vztahu k rozhodnutí EMSA o odmítnutí nabídky žalobkyně a o zadání zakázky jinému uchazeči, přijatému po skončení zadávacího řízení C-1/01/04.

2. *K návrhu na zrušení rozhodnutí přijatých EMSA v rámci zadávacího řízení C-1/01/04*

108 Jak bylo uvedeno v bodě 81, žalobkyně uplatňuje na podporu svého návrhu na zrušení čtyři žalobní důvody vycházející, zaprvé, z porušení zásad dobré víry, řádné správy a řádné péče, zadruhé, z porušení finančního nařízení, prováděcích pravidel, jakož i směrnice 92/50, zatřetí, vad spočívajících v nesprávném posouzení a, začtvrté, z nedostatku relevantních informací a nedostatečného odůvodnění. Tribunál považuje za vhodné posoudit nejprve první žalobní důvod, dále druhý žalobní důvod, poté čtvrtý žalobní důvod a nakonec třetí žalobní důvod.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásad dobré víry, řádné správy a řádné péče

Argumenty účastnic řízení

109 Podle žalobkyně EMSA porušila zásady dobré víry, řádné správy a řádné péče tím, že reagovala se značným zpožděním a neposkytla přiměřené odpovědi na otázky položené uchazeči před předložením jejich nabídek, což může podle judikatury představovat důvod pro zrušení rozhodnutí, pokud by toto rozhodnutí při neexistenci vady bylo odlišné.

110 Připomíná, že zaslala otázky, na které EMSA odmítla odpovědět na základě tvrzení, že nebyly zaslány ve lhůtě, tj. před 31. červencem 2004. V tomto ohledu zdůrazňuje, že se marně pokoušela odeslat tyto otázky faxem dne 31. července 2004 a že je EMSA neobdržela, pravděpodobně v důsledku závady na jejím telefaxu, což EMSA uznala ve svém e-mailu ze dne 2. srpna 2004. Mimoto zdůrazňuje, že EMSA nakonec otázky obdržela v neděli 1. srpna 2004. Každopádně vzhledem k tomu, že lhůta pro předložení žádosti o doplňující informace uplynula v sobotu, měla EMSA lhůtu prodloužit

do prvního následujícího pracovního dne, tj. do pondělí 2. srpna 2004. Tím, že odmítla na otázky žalobkyně odpovědět, EMSA nejenom porušila zásady dobré víry, řádné správy a řádné péče, ale rovněž žalobkyni zabránila v tom, aby předložila konkurenceschopnější nabídku.

111 A konečně, žalobkyně upřesňuje, že na rozdíl od toho, co naznačuje EMSA, se nikdy nepokoušela získat informace, které by neměli k dispozici i ostatní uchazeči, jelikož, jak tvrdí, všechny odpovědi na žádosti o doplňující informace jsou předávány všem uchazečům. V tomto ohledu zdůrazňuje, že zadavatel je povinen odpovědět na žádosti o doplňující informace, obsahují-li zadávací podmínky nepřesnosti.

112 Na jednání žalobkyně mimoto poprvé tvrdila, že EMSA porušila článek 141 prováděcích pravidel tím, že ve výzvě k podávání nabídek stanovila lhůtu pro předložení žádostí o doplňující informace, která je kratší než lhůta stanovená uvedeným článkem 141.

113 EMSA s argumenty žalobkyně nesouhlasí.

Závěry Tribunálu

114 Žalobkyně EMSA vytýká, že jednak reagovala se značným zpožděním, a jednak neposkytla přiměřené odpovědi na žádosti uchazečů o doplňující informace. Dále dodává, že dne 31. července 2004 položila otázky směřující k osvětlení údajně nepřesných bodů zadávacích řízení, na které EMSA odmítla odpovědět.

115 Nejprve je třeba konstatovat, že nejenže žalobkyně nijak nedoložila tvrzení, podle kterého EMSA jednala opožděně a neposkytla přiměřené odpovědi na žádosti uchazečů, ale rovněž neuvedla, o jaké odpovědi se jednalo, ani důvody, proč by měly být považovány za nepřiměřené. Z toho plyne, že navzdory své dosti nepřesné formulaci je třeba tomuto žalobnímu důvodu rozumět v podstatě tak, že žalobkyně EMSA vytýká, že neodpověděla na její otázky, přestože je položila ve lhůtě, a že jí to z tohoto důvodu zabránilo v tom, aby předložila jak z technického, tak z finančního hlediska konkurenceschopnější nabídku.

116 V tomto ohledu je třeba zaprvé uvést, že žalobkyně svá tvrzení nedoložila. Přestože odkazuje na své četné pokusy o odeslání žádostí o informace jak v sobotu 31. července, tak v neděli 1. srpna 2004, nepředložila žádnou zprávu o přenosu, která by mohla prokázat, předání (úplné či neúplné) těchto dokumentů EMSA, nebo chybu v přenosu při jejich odesílání. Žalobkyně neuvedla ani to, jaký mohla mít tato údajná nesrovnalost dopad na rozhodnutí o zadání zakázky.

117 Zadruhé je třeba konstatovat, že podle bodu 8 výzvy k podávání nabídek bylo možné jakoukoliv doplňující informaci získat na základě písemné žádosti, zaslané nejpozději deset dnů před uplynutím lhůty stanovené pro předložení nabídek. Na rozdíl od tvrzení žalobkyně přitom lze tento bod výzvy k podávání nabídek vyložit pouze tak, že se při počítání této lhůty nemá přihlížet ke dni podání nabídky. Jelikož byla tato lhůta dle bodu 2 výzvy k podávání nabídek stanovena na 9. srpna 2004, musela tudíž lhůta pro podání žádostí o doplňující informace uplynout v pátek 30. července 2004, a nikoliv, jak tvrdí žalobkyně, v sobotu 31. července 2004.

118 Jak přitom správně zdůrazňuje EMSA, žalobkyně se pokoušela, jak připustila ve svých písemnostech, zaslat svoji žádost o doplňující informace od soboty 31. července 2004, tedy po uplynutí lhůty stanovené pro její předložení. Jelikož je uvedená žádost opožděná, EMSA, pokud ji vůbec obdržela, na ni oprávněně neodpověděla.

119 Pokud jde, konečně, o údajné porušení čl. 141 odst. 2 prováděcích pravidel, Tribunál uvádí, že tento žalobní důvod byl poprvé uplatněn v průběhu ústní části řízení. Podle čl. 48 odst. 2 prvního pododstavce jednacího řádu nelze v průběhu řízení předkládat nové důvody, ledaže by se zakládaly na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení. Nicméně platí, že žalobní důvod nebo argument, který je rozšířením důvodu dříve přímo nebo implicitně uvedeného v žalobě a který je s ním úzce spjat, nepředstavuje nový žalobní důvod ve smyslu čl. 48 odst. 2 jednacího řádu (viz v tomto smyslu rozsudky Tribunálu ze dne 28. listopadu 2002, Scan Office Design v. Komise, T-40/01, Recueil, s. II-5043, bod 96, a ze dne 21. května 2008, Belfass v. Rada, T-495/04, Sb. rozh. s. II-781, bod 87).

120 V projednávaném případě je třeba podotknout, že žalobní důvod vycházející z porušení čl. 141 odst. 2 prováděcích pravidel, uplatněný žalobkyní na jednání nemůže být považován za bod žalobního návrhu, který by se zakládal na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu písemné části řízení, vzhledem k tomu, že je založen na údajné protiprávnosti, která mohla být známa a uplatňována při podání žaloby, ani za rozšíření důvodu dříve uvedeného v žalobě, jelikož žalobkyně uplatnila údajně porušené právní pravidlo teprve v ústní části řízení a takto uvedený důvod zrušení nebyl přímo nebo implicitně uveden v žalobě, neboť projednávaný žalobní důvod vychází z údajného porušení zásad dobré víry, řádné správy a řádné péče (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 30. září 1982, Amylum v. Rada, 108/81, Recueil, s. 3107, bod 25). Žalobkyně mimoto neuplatňuje žádný právní nebo skutkový poznatek, který by vyšel najevo v průběhu řízení a ze kterého by mohl tento bod žalobního návrhu vycházet. Z toho plyne, že tento bod žalobního návrhu je nepřípustný z důvodu opožděnosti ve smyslu čl. 48 odst. 2 prvního pododstavce jednacího řádu.

121 Ve světle výše uvedených úvah je třeba dospět k závěru, že první žalobní důvod musí být, co se týče zadávacího řízení C-1/01/04, zamítnut jako neopodstatněný.

Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení finančního nařízení, prováděcích pravidel, jakož i směrnice 92/50

Argumenty účastnic řízení

122 Žalobkyně tímto žalobním důvodem v postatě tvrdí, že EMSA tím, že použila nepřesná kritéria, která nebyla v zadávacím řízení správně vymezena, porušila finanční nařízení, prováděcí pravidla a směrnici 92/50. Krom toho ve fázi repliky tvrdí, že hodnotící výbor tím, že se rozhodl rozdělit kritéria pro zadání zakázky do podkritérií, nejenže otevřeně uznal, že uvedená kritéria nebyla správně vymezena a musejí být osvětlena nebo nahrazena, což uznala i EMSA ve své žalobní odpovědi, ale rovněž porušil finanční nařízení.

123 Žalobkyně mimoto tvrdí, že určité prvky zadávacího řízení, jakými byly například skutečná délka smlouvy, počet členských států, které již zavedly aplikace, úloha konkrétních specialistů (helpdesk), obsah a doba trvání jejich služeb atd., které byly nezbytné pro předložení konkurenceschopné nabídky, byly rovněž uvedeny nepřesně, čímž došlo k porušení čl. 97 odst. 1 finančního nařízení a čl. 17 odst. 1 směrnice 92/50. Na podporu svých argumentů odkazuje na zadávací řízení orgánů, ve kterých byla dokumentace úplnější a jasnější.

124 A konečně, žalobkyně EMSA vytýká, že jí ve svém dopise ze dne 16. prosince 2004 odmítla sdělit jméno vybraného uchazeče na základě ustanovení o veřejných zakázkách, zatímco o několik týdnů později jí tentýž zaměstnanec, který podepsal tento dopis, zavolal a nabídl jí osobní schůzku za účelem vysvětlení výsledku zadávacího řízení, kterou žalobkyně odmítla.

125 EMSA s argumenty žalobkyně nesouhlasí.

Závěry Tribunálu

126 Úvodem je třeba podotknout, že žalobkyně se nesprávně dovolává porušení článku 17 směrnice 92/50. Podle článku 105 finančního nařízení se totiž od 1. ledna 2003, dne, kdy nabylo uvedené nařízení účinnosti, směrnice týkající se koordinace veřejných zakázek na dodávky, služby a práce použijí na veřejné zakázky vyhlášené orgány a institucemi na svůj vlastní účet pouze pro otázky týkající se limitů určujících způsoby zveřejnění, výběr postupů a odpovídající lhůty. Z toho plyne, že v projednávaném případě, jelikož se jedná o smlouvu na veřejnou zakázku na služby uzavřenou takovou agenturou, jako je EMSA, musí být bod žalobního návrhu týkající se sporných kritérií pro zadání zakázky posuzován, obdobně jako pravidla použitelná na orgány, pouze podle ustanovení finančního nařízení a prováděcích pravidel.

127 V tomto ohledu je třeba uvést, že čl. 97 odst. 1 finančního nařízení ukládá zadavateli povinnost předem vymezit a upřesnit kritéria pro zadání zakázky v zadávací dokumentaci. Tato povinnost, spočívající v zajištění úrovně zveřejnění odpovídající kritériím a podmínkám upravujícím každou zakázku, je nadto upřesněna v článku 138 prováděcích pravidel.

– K bodu žalobního návrhu vycházejícímu z nedostatečné přesnosti kritérií pro zadání zakázky

128 Pokud jde o bod žalobního návrhu, podle kterého EMSA porušila finanční nařízení a prováděcí pravidla, jelikož použila kritéria, která nebyla řádně vymezena v zadávací dokumentaci, je třeba nejprve připomenout, že se způsob zadání dotčené zakázky odvíjel v souladu s čl. 97 odst. 2 finančního nařízení, jakož i s čl. 138 odst. 1 prováděcích pravidel od hospodářsky nejvýhodnější nabídky (viz bod 13 zadávacích podmínek, citovaný v bodě 18 výše).

129 Má-li být zakázka zadána hospodářsky nejvýhodnější nabídce, musí zadavatel v zadávacích podmínkách vymezit a upřesnit kritéria pro zadání zakázky umožňující vyhodnocení obsahu nabídek. Tato kritéria musejí být mimoto podle čl. 138 odst. 2 prováděcích pravidel odůvodněna předmětem zakázky. Podle odstavce 3 téhož ustanovení musí zadavatel rovněž ve oznámení o zakázce nebo v zadávacích podmínkách upřesnit váhu přisuzovanou každému z kritérií zvolených pro určení hospodářsky nejvýhodnější nabídky. Účelem těchto ustanovení je zaručení dodržování zásad rovného zacházení a transparentnosti ve fázi hodnocení nabídek pro účely přidělení zakázky (viz, v tomto smyslu a obdobně, rozsudky Soudního dvora ze dne 20. září 1988, Beentjes, 31/87, Recueil, s. 4635, body 21 a 22, a ze dne 12. prosince 2002, Universale-Bau a další, C-470/99, Recueil, s. I-11617, body 90 až 92; viz rovněž, v tomto smyslu, rozsudek Tribunálu ze dne 12. listopadu 2008, Evropaïki Dynamiki v. Komise, T-406/06, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 85 a citovaná judikatura).

130 Cílem těchto ustanovení je tudíž umožnit všem přiměřeně informovaným a běžně obezřetným uchazečům vykládat kritéria pro zadání zakázky týmž způsobem (viz, v tomto smyslu a obdobně, rozsudek Soudního dvora ze dne 18. října 2001, SIAC Construction, C-19/00, Recueil, s. I-7725, bod 42), a mít tak tytéž šance při formulování znění svých nabídek (viz, v tomto smyslu a obdobně, rozsudek Universale-Bau a další, bod 129 výše, bod 93).

131 Je-li přitom pravda, že kritéria, která mohou být zadavateli zohledněna, nejsou v článku čl. 138 odst. 2 prováděcích pravidel uvedena taxativně, a tedy toto ustanovení ponechává zadavateli volbu kritérií pro zadání zakázky, která chce zohlednit, nemění to nic na tom, že se tato volba může týkat pouze kritérií, jejichž cílem je určit hospodářsky nejvýhodnější nabídku (viz, v tomto smyslu a obdobně, rozsudek Soudního dvora 24. ledna 2008, Lianakis a další, C-532/06, Sb. rozh. s. I-251, bod 29 a citovaná judikatura; viz rovněž, v tomto smyslu, rozsudky Tribunálu ze dne 25. února 2003, Renco v. Rada, T-4/01, Recueil, s. II-171, bod 66, a Strabag Benelux v. Rada, T-183/00, Recueil, s. II-135, body 73 a 74).

132 Mimoto kritéria zohledňovaná zadavatelem pro určení hospodářsky nejvýhodnější nabídky nemusejí být nezbytně kvantitativní povahy nebo orientována výhradně na cenu. I když jsou v zadávacích podmínkách obsažena kritéria pro zadání zakázky, která nejsou vyjádřena kvantitativně, mohou být pro účely porovnání nabídek použita objektivním a jednotným způsobem a jsou zcela relevantní pro určení hospodářsky nejvýhodnější nabídky (viz v tomto smyslu rozsudek Renco v. Rada, bod 131 výše, body 67 a 68).

133 V projednávaném případě EMSA v bodě IV.2 oznámení o zakázce, jakož i v bodě 13 zadávacích podmínek uvedla kritéria pro zadání zakázky, která hodlala použít pro zadání zakázky hospodářsky nejvýhodnější nabídce, a to jednak tři kvalitativní kritéria s váhou, kterou hodlala přiznat každému z uvedených kritérií, a dále kvantitativní kritérium, to znamená celkovou cenu nabídky s její váhou v celkovém hodnocení nabídky.

134 Tato tři kvalitativní kritéria a jejich příslušná váha jsou formulována následovně:

„1. Navrhovaná metodologie projektu – zahrnuje podrobné návrhy na uskutečnění projektu, jakož i klíčové etapy a poskytnuté služby (jak jsou definovány v bodě 3 [zadávacích podmínek]) (40 %).

2. Porozumění specifikacím zadávacích podmínek a stručná prezentace dosvědčující toto porozumění (20 %).

3. Kvalita operačních služeb (helpdesk) (10 %)“.

135 Žalobkyně se přitom omezuje na tvrzení, že uvedená kritéria jsou nepřesná, přičemž se zabývá tím, jakým způsobem mohla EMSA objektivně vyhodnotit kvalitu nabídek s ohledem na každé z těchto kritérií. Nepředkládá žádný důkaz na podporu svých tvrzení, který by umožňoval mít za to, že EMSA při vymezení těchto kritérií porušila zásadu transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.

136 V tomto ohledu je třeba uvést, že dotčená kvalitativní kritéria, jakými jsou zamýšlená organizace a metodologie poskytování služeb, správné porozumění specifikacím zadávacích podmínek a kvalita požadovaných služeb, mohou, jsou-li vykládána ve svém kontextu, a sice ve světle upřesnění uvedených v bodě 3 zadávacích podmínek (viz bod 19 výše), být směrodatná pro řádné poskytování dodávaných služeb, a tedy hodnotu samotných nabídek. Jsou tudíž relevantními kritérii pro určení hospodářsky nejvýhodnější nabídky. Ostatně, jak bylo připomenuto v bodě 132 výše, pouhá okolnost, že tato kritéria nejsou kvantitativní povahy, nestačí k vyvození toho, že je zadavatel neuplatnil objektivně a jednotně (viz v tomto smyslu rozsudek Renco v. Rada, bod 131 výše, body 67 a 68). A konečně je třeba uvést, že EMSA v souladu s použitelnými ustanoveními uvedla váhu přisuzovanou každému z těchto kvalitativních kritérií pomocí procentních hodnot, čímž uchazeče informovala o důležitosti, jakou hodlá přisuzovat každému kritériu při srovnávacím hodnocení nabídek.

137 Ačkoli žalobkyně tvrdí opak, žádná informace ze spisu neumožňuje vytýkat EMSA skutečnost, že překročila meze vyplývající z výše uvedených právních ustanovení při volbě a vymezení kritérií pro zadání zakázky směřujících k určení hospodářsky nejvýhodnější nabídky.

138 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba dojít k závěru, že žalobkyně právně dostačujícím způsobem neprokázala, že by EMSA nesplnila svoji povinnost vymezit

a upřesnit v zadávací dokumentaci v souladu se zásadami transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace kritéria pro zadání zakázky.

139 Tento závěr nemůže být vyvrácen tvrzením žalobkyně týkajícím se znění zadávací dokumentace jiných orgánů v rámci jiných zadávacích řízení.

140 V tomto ohledu je třeba připomenout, že tím, že zákonodárce poskytl zadavatelům možnost svobodně zvolit kritéria pro zadání zakázky, která hodlají zohlednit, snažil se jim dát možnost zohlednit povahu, předmět a zvláštnosti každé zakázky v rámci volby a formulace kritérií pro zadání zakázky. Formulace kritérií pro zadání zakázky zvolená některými orgány v rámci jiných zadávacích řízení tudíž nemůže být žalobkyní užitečně uplatňována k prokázání nepřesnosti kritérií pro zadání zakázky zvolených v projednávaném případě. Odkaz na zadávací dokumentaci jiných zadávacích řízení nepředstavuje důkaz, který by byl k tomuto účelu relevantní nebo dostačující.

141 A konečně, pokud jde o argument, podle kterého hodnotící výbor tím, že se rozhodl je rozdělit na podkritéria, otevřeně uznal, že zvolená kritéria pro zadání zakázky nejsou dostatečně vymezena a musejí být osvětlena nebo nahrazena, je třeba podotknout, že nezávisle na tom, zda v projednávaném případě došlo k takovému rozdělení kritérií, existence podkritérií hlavního kritéria nijak neprokazuje, že by hlavní kritéria byla nepřesná.

142 Bod žalobního návrhu vycházející z nepřesnosti kritérií pro zadání zakázky tudíž musí být zamítnut jako neopodstatněný.

– K bodu žalobního návrhu vycházejícímu z nepřesnosti určitých prvků zadávacího řízení

143 Pokud jde o argument vycházející z údajné nepřesnosti určitých součástí dokumentace zadávacího řízení, je třeba připomenout, že jak bylo uvedeno v bodě 78 výše, musí žaloba obsahovat předmět sporu a stručný popis dovolávaných žalobních důvodů. Tyto informace musejí být dostatečně jasné a přesné, aby umožnily žalovanému připravit si svou obhajobu a Tribunálu o žalobě rozhodnout případně bez dalších informací. V projednávaném případě se přitom žalobkyně omezuje na odkaz na údajné porušení finančního nařízení vyplývající z nepřesnosti určitých součástí dokumentace zadávacího řízení, aniž by na podporu své teze rozvinula jakékoliv argumenty a především aniž by upřesnila zadávací řízení, na které se odvolává. V důsledku toho musí být tento argument s ohledem na výše uvedené zásady odmítnut jako nepřípustný.

– K bodu žalobního návrhu vycházejícímu z protiprávnosti rozdělení kritérií pro zadání zakázky na podkritéria

144 Úvodem je třeba uvést, že přestože byl tento bod uplatněn žalobkyní v replice, může být nicméně přijat na základě čl. 48 odst. 2 jednacího řádu, jelikož je založen na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení, a sice na zprávě schvalující osoby (Report to the authorising officer) ze dne 19. listopadu 2004, jakož i na hodnotících technických listech vložených do spisu EMSA jakožto přílohy k její žalobní odpovědi.

145 Jak bylo uvedeno v bodě 129, podle článku 97 finančního nařízení a čl. 138 odst. 3 prováděcích pravidel, je-li zakázka zadávána hospodářsky nejvýhodnější nabídce, musí zadavatel v zadávacích podmínkách nebo v oznámení o zakázce uvést použitelná kritéria pro zadání zakázky a jejich váhu.

146 Posledně uvedená ustanovení, vykládaná ve světle zásad rovného zacházení s hospodářskými subjekty a transparentnosti, uvedenými v čl. 89 odst. 1 finančního nařízení, vyžadují, aby se všemi prvky, které bude zadavatel zohledňovat při určení hospodářsky nejvýhodnější nabídky, a jejich příslušnou váhou byli případní uchazeči v okamžiku přípravy své nabídky seznámeni (viz, v tomto smyslu a obdobně, rozsudky Soudního dvora ze dne 24. listopadu 2005, ATI EAC e Viaggi di Maio a další, C-331/04, Sb. rozh. s. I-10109, bod 24, a Lianakis a další, bod 131 výše, bod 36).

147 Z toho plyne, že zadavatel nemůže uplatnit podkritéria pro kritéria pro zadání zakázky, se kterými uchazeče předem neseznámil (viz, v tomto smyslu a obdobně, rozsudek Lianakis a další, bod 131 výše, bod 38).

148 Podle ustálené judikatury je nicméně možné, aby zadavatel po uplynutí lhůty pro předložení nabídek určil váhové koeficienty podkritérií dříve stanovených kritérií pro zadání zakázky při splnění tří podmínek, a to že toto následné určení zaprvé nemění kritéria pro zadání zakázky vymezená v zadávací dokumentaci nebo v oznámení o zakázce, zadruhé neobsahuje skutečnosti, které by, pokud by byly známy v době přípravy nabídek, mohly tuto přípravu ovlivnit a zatřetí o něm nebylo rozhodnuto s přihlédnutím ke skutečnostem, jež by mohly mít diskriminační účinek vůči některému z uchazečů (viz, v tomto smyslu a obdobně, rozsudky ATI EAC e Viaggi di Maio a další, bod 146 výše, bod 32, a Lianakis a další, bod 131 výše, body 42 a 43).

149 V projednávaném případě je třeba připomenout, že bod 13.1 zadávacích podmínek uváděl jakožto první kritérium pro zadání zakázky „navrhovanou metodologii projektu“ a že tato metodologie musela obsahovat „podrobné návrhy na uskutečnění projektu“, včetně klíčových etap a poskytnutých služeb, které jsou definovány v bodě 3 zadávacích podmínek. Zadávací podmínky přiznávaly tomuto kritériu 40 bodů ze 100.

150 Podle bodu 3 zadávacích podmínek museli uchazeči ve svých nabídkách uvést podrobné informace o plánu na uskutečnění projektu, přičemž musela být jasně definována každá skupina prací a tento plán musel obsahovat přinejmenším určité informace (viz bod 19 výše). Mezi nimi byly uvedeny zejména horizontální činnosti (bod 3.1), popis řídícího týmu projektu a rozdělení odpovědnosti (bod 3.2), služby související s řízením projektu (bod 3.4) a popis skupin prací a jejich provázanosti (bod 3.5). V bodě 3.2 týkajícím se popisu řídícího týmu projektu je zejména uvedeno, že uchazeči museli „v nabídce jasně vymezit přesné služby a […] poskytnout podrobné informace týkající se doby odezvy [a] přiložit ke své nabídce podrobný životopis každého zaměstnance odpovědného za provedení prací, včetně jeho vzdělání, akademických titulů a diplomů, odborné praxe, výzkumných prací, publikací a jazykových schopností". V bodě 3.4, týkajícím se služeb souvisejících s řízení projektu je mimoto uvedeno, že uchazeč musel ve své nabídce uvést podrobný popis podmínek uvedených v témže bodě, jakož i Ganttův diagram týkající se organizace projektu. A konečně, v bodě 3.5 je upřesněno, že pro každou skupinu prací musel být předložen úplný přehled počtu člověkodnů a nákladů na člověkodny.

151 Ze zprávy schvalující osoby ze dne 19. listopadu 2004 přitom vyplývá, že hodnotící výbor chtěl rozčlenit první kritérium, týkající se navrhované metodologie projektu (která musela obsahovat podrobné návrhy na uskutečnění projektu, jakož i klíčové etapy a poskytnuté služby definované v bodě 3 zadávacích podmínek) na dvě podkritéria: „rozdělení úkolů, nabízená kvalita pracovních sil a člověkodny (roadmap) – 20 %; poskytnuté služby – 20 %".

152 Na rozdíl od tvrzení žalobkyně nerozdělil hodnotící výbor uvedená kritéria pro zadání zakázky na podkritéria, se kterými by uchazeči nebyli dříve seznámeni. Tato podkritéria totiž v podstatě odpovídají popisu prvního kritéria, týkajícího se metodologie, jak je podrobně popsáno v bodě 13.1 zadávacích podmínek, ve spojení s bodem 3 těchto podmínek (viz body 149 a 150 výše). Je tudíž třeba konstatovat, že se hodnotící

výbor omezil na to, že stejnoměrně rozdělil 40 bodů, které mohly být uděleny za první kritérium pro zadání zakázky, tak, že je spravedlivě rozložil mezi uvedená podkritéria.

153 S ohledem na tyto úvahy je třeba upřesnit, zda takovým rozdělením hodnotící výbor porušil finanční nařízení a jeho prováděcí pravidla.

154 Z judikatury uvedené v bodě 148 přitom vyplývá, že zadavatel se nemůže dopustit porušení finančního nařízení a jeho prováděcích pravidel, pokud rozdělí mezi podkritéria jednoho z předem stanovených kritérií pro zadání zakázky počet bodů stanovených pro toto kritérium při vypracování zadávacích podmínek, pokud toto rozdělení nemění kritéria pro zadání zakázky vymezená v zadávací dokumentaci nebo v oznámení o zakázce, neobsahuje skutečnosti, které by, pokud by byly známy v době přípravy nabídek, mohly tuto přípravu ovlivnit, a nebylo o něm rozhodnuto s přihlédnutím ke skutečnostem, jež by mohly mít diskriminační účinek vůči některému z uchazečů.

155 V projednávaném případě je třeba konstatovat, že žalobkyně tím, že se spokojila s obecným tvrzením, že zadavatel rozdělil jedno z kritérií na dvě podkritéria, neprokázala, že by rozhodnutí zadavatele o provedení takového rozdělení vyvolalo změnu kritérií pro zadání zakázky dříve vymezených v zadávací dokumentaci, ani že by obsahovalo skutečnosti, které by mohly ovlivnit přípravu nabídek, nebo mělo diskriminační účinek vůči žalobkyni či některému z uchazečů.

156 Ve světle těchto úvah musí být tento bod žalobního návrhu zamítnut jako neopodstatněný.

157 A konečně, pokud jde o bod žalobního návrhu vycházející co do své podstaty z opožděného sdělení jména vybraného uchazeče, které namísto toho, aby bylo EMSA sděleno, v souladu s čl. 100 odst. 2 finančního nařízení, během patnácti dnů od podání žádosti žalobkyně, bylo zveřejněno teprve o několik týdnů později prostřednictvím sdělení o zadání zakázky v Úředním věstníku, přiloženého k dopisu EMSA ze dne 6. ledna 2005, je třeba konstatovat, že toto zpoždění, jakkoliv je politováníhodné a neodůvodněné, nijak neomezilo možnost žalobkyně uplatnit svá práva před Tribunálem, a tedy nemůže mít samo o sobě za následek zrušení napadeného rozhodnutí (viz, v tomto smyslu a obdobně, rozsudek Tribunálu ze dne 10. září 2008, Evropaïki Dynamiki v. Komise, T-465/04, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 52). Žalobkyně mimoto neuvádí, jaký důsledek by tato okolnost mohla mít na legalitu rozhodnutí o zadání zakázky, ani konkrétní dopad, který by mohla mít na její právo na obhajobu.

158 Vzhledem k výše uvedenému, je třeba učinit závěr, že druhý žalobní důvod musí být, co se týče zadávacího řízení C-1/01/04, zamítnut v celém rozsahu.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění a neexistence relevantních informací

Argumenty účastnic řízení

159 Žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí EMSA o odmítnutí její nabídky a o zadání zakázky jinému uchazeči je stiženo neexistencí přiměřeného odůvodnění.

160 Žalobkyně zaprvé EMSA vytýká, že ji tím, že neodpověděla na otázky, které jí položila ve stanovené lhůtě, a opakovaně jí neposkytla písemně požadovaná vysvětlení, zbavila možnosti posoudit legalitu svých aktů.

161 Zadruhé tvrdí, že jí EMSA neposkytla všechny požadované informace týkající se důvodů odmítnutí její nabídky. V tomto ohledu připomíná, že podle článku 253 ES a článku 8 směrnice 92/50 má zadavatel povinnost dostatečně odůvodnit své rozhodnutí o odmítnutí nabídky uchazeče, pokud tento o uvedení důvodů takového odmítnutí požádá, a to ve lhůtě patnácti dnů od podání této žádosti.

162 V projednávaném případě přitom EMSA jasně neuvedla důvody, proč nabídku žalobkyně odmítla, ale omezila se na to, že jí, se značným zpožděním a teprve po upomínacím dopise, poskytla omezené množství informací neodpovídajících ustanovením finančního nařízení a judikatuře v oblasti veřejných zakázek. Rovněž opomenula uvést jakýkoliv odkaz na charakteristiky a komparativní výhody přijaté nabídky, čímž žalobkyni připravila o možnost učinit významnější komentáře ohledně provedené volby a zpochybnit ji, jakož i o případnou možnost získání nápravy soudní cestou.

163 Na podporu svých argumentů předložila žalobkyně například kopii zprávy hodnotícího výboru týkající se jiného zadávacího řízení, kterou jí předtím zaslalo jedno z generálních ředitelství Komise. Pouhé srovnání tohoto dokumentu s dopisem EMSA ze dne 16. prosince 2004 stačí podle žalobkyně k prokázání toho, že EMSA nesplnila povinnost uvést odůvodnění uloženou právními předpisy a judikaturou v oblasti veřejných zakázek.

164 Žalobkyně dále odmítá argument EMSA, podle kterého může být Tribunálem zrušeno pouze rozhodnutí o neodůvodnění, a nikoliv samotná napadená rozhodnutí. Souhlas s takovým argumentem by podle ní znamenal, že by zadavatelé mohli přijmout svévolná rozhodnutí, aniž by je odůvodnili, a přistoupit k podpisu smlouvy.

165 EMSA s argumenty žalobkyně nesouhlasí.

Závěry Tribunálu

166 Nejprve je třeba konstatovat, že svou první částí žalobního důvodu žalobkyně kritizuje odmítnutí EMSA diskutovat s ní o přednostech její nabídky v porovnání s přednostmi vybrané nabídky. V tomto ohledu přitom stačí připomenout, že zadavatel není povinen na základě své povinnosti odůvodnit rozhodnutí o odmítnutí nabídky takovou diskuzi vést (viz v tomto smyslu rozsudek Tribunálu ze dne 1. července 2008, AWWW v. FEACVT, T-211/07, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 43). Krom toho nemůže tato okolnost sama o sobě zpochybnit legalitu uvedeného rozhodnutí (rozsudek ze dne 12. července 2007, Evropaïki Dynamiki v. Komise, bod 85 výše, bod 78). Žalobkyně tudíž nemůže EMSA vytýkat, že nesplnila svoji povinnost uvést odůvodnění z důvodu, že odmítla odpovědět na otázky a žádosti o objasnění, které jí předložila poté, co obdržela dopis ze dne 16. prosince 2004.

167 Pokud jde o druhou část, týkající se žalobkyní tvrzeného porušení povinnosti uvést odůvodnění ve vlastním slova smyslu tím, že jí EMSA nepředala požadované informace o důvodech odmítnutí její nabídky, je třeba upřesnit, že v rámci takových zadávacích řízení na veřejné zakázky, jakým je dotčené zadávací řízení, jsou právními ustanoveními určujícími obsah povinnosti uvést odůvodnění, kterou má zadavatel vůči uchazeči, jehož nabídka nebyla přijata, čl. 100 odst. 2 finančního nařízení a článek 149 prováděcích pravidel, a nikoliv ustanovení směrnice 92/50, jak tvrdí žalobkyně (viz bod 126 výše).

168 Z výše uvedených článků vyplývá, že v oblasti veřejných zakázek splní zadavatel svoji povinnost uvést odůvodnění, spokojí-li se především s okamžitým sdělením důvodů odmítnutí nabídek všem vyřazeným uchazečům a dále sdělením charakteristik a relativních výhod přijaté nabídky, jakož i jména úspěšného uchazeče uchazečům, kteří předložili přípustnou nabídku a výslovně o to požádají, ve lhůtě patnácti kalendářních dnů od přijetí písemné žádosti (viz rozsudky ze dne 12. července 2007, Evropaïki Dynamiki v. Komise, bod 85 výše, bod 68, a ze dne 10. září 2008, Evropaïki Dynamiki v. Komise, bod 157 výše, bod 47 a citovaná judikatura).

169 Tento postup je v souladu s účelem povinnosti uvést odůvodnění uvedené v článku 253 ES, podle kterého je třeba jasně a jednoznačně uvést úvahy autora aktu, tak aby měla dotyčná osoba jednak možnost seznámit se s důvody přijatého opatření a uplatňovat svá práva, a jednak soud mohl vykonávat svůj přezkum (viz rozsudek ze dne 10. září 2008, Evropaïki Dynamiki v. Komise, bod 157 výše, bod 48 a citovaná judikatura).

170 Je třeba dodat, že dodržení povinnosti uvést odůvodnění musí být posouzeno ve spojitosti s informacemi, které má žalobkyně k dispozici v okamžiku podání své žaloby (rozsudky Strabag Benelux v. Rada, bod 131 výše, bod 58, a Renco v. Rada, bod 131 výše, bod 96, a rozsudek ze dne 12. listopadu 2008, Evropaïki Dynamiki v. Komise, bod 129 výše, bod 50).

171 Mimoto je třeba uvést, že požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou mít osoby, kterým je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání vysvětlení (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Recueil, s. I-1719, bod 63 a citovaná judikatura).

172 A konečně, v projednávaném případě je třeba připomenout, že zadávací podmínky stanovily v bodě 13.1 tři kritéria pro zadání zakázky; první nazvané „navrhovaná metodologie projektu", které výslovně odkazuje na bod 3 zadávacích podmínek, přičemž uvádí určité množství podrobných informací, které musejí uchazeči předložit (viz bod 19 výše), druhé nazvané „porozumění specifikacím zadávacích podmínek" a třetí nazvané „kvalita operačních služeb". Pro hodnocení nabídek s ohledem na každé z těchto tří kritérií pro zadání zakázky byl stanoven bodový systém. Rovněž byl stanoven požadovaný minimální počet bodů (60 %) pro každé kritérium a požadovaný celkový počet bodů dosahující alespoň 70 %. Pro účely zadání zakázky mělo být přihlíženo pouze k nabídkám, které dosáhly požadované minimální hranice.

173 Při určování, zda EMSA splnila požadavek uvést odůvodnění stanovený finančním nařízením, jakož i jeho prováděcími pravidly, je tudíž třeba posoudit její dopis ze dne 6. prosince 2004, jakož i dopis ze dne 16. prosince 2004 zaslaný v odpověď na výslovnou žádost žalobkyně ze dne 7. prosince 2004 o získání dalších informací týkajících se přidělení dotčené zakázky a odmítnutí její nabídky.

174 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že dopis ze dne 6. prosince 2004 informoval žalobkyni o tom, že její nabídka nebyla ve fázi zadávání zakázky vybrána z důvodu, že její poměr kvalita/cena byl horší než poměr nabídky vybraného uchazeče. V tomto dopise EMSA žalobkyni rovněž informovala, že může požádat o doplňující informace týkající se důvodů odmítnutí její nabídky, charakteristik a výhod nabídky vybraného uchazeče, jakož i jeho jména, což žalobkyně faxem ze dne 7. prosince 2004 učinila.

175 Pokud jde o dopis EMSA ze dne 16. prosince 2004, je třeba bez dalšího poukázat na to, že žalobkyně tvrdí, že jej obdržela teprve 7. ledna 2005 jako přílohu k faxu zaslaného EMSA téhož dne na základě faxu žalobkyně ze dne 5. ledna 2005, ve kterém si tato stěžovala, že neobdržela žádné informace týkající se zadání dotčené zakázky. V tomto ohledu nemá Tribunál žádný důvod pochybovat o tom, že EMSA skutečně odeslala uvedený dopis dne 16. prosince 2004, což žalobkyně ostatně výslovně nezpochybňuje, a má za to, že EMSA žádné ustanovení upravující dotčené zadávací řízení neukládalo povinnost dodržovat formality při zasílání tohoto druhu informací, které by jí umožňovaly ověřit skutečné doručení uchazečům, jakkoliv je politováníhodné, že nepovažovala za vhodné využít způsoby doručení, které by jí umožňovaly takové ověření zajistit (viz v tomto smyslu usnesení Tribunálu ze dne 19. října 2007, Evropaïki Dynamiki v. EFSA, T-69/05, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 56). Toto zpoždění každopádně neomezilo možnost žalobkyně uplatnit svá práva před Tribunálem a nemůže mít samo o sobě za následek zrušení napadeného rozhodnutí. Ze spisu totiž vyplývá, že žalobkyně využila všechny informace obsažené v tomto dopise pro podání projednávané žaloby.

176 Dále je třeba uvést, že EMSA v tomto dopise uvedla počet bodů, které nabídka žalobkyně získala pro každé z kritérií pro zadání zakázky, jakož i celkový výsledek týkající se poměru kvalita/cena její nabídky, který činil 68,89 bodů ze 100, zatímco u nabídky vybraného uchazeče dosahoval 79,33 bodů ze 100. Pokud jde o nabídku vybraného uchazeče, dopis, jehož obsah je citován v bodě 27, obsahuje podrobný rozbor uvedené nabídky.

177 Ze spisu vyplývá, že informace související s metodologií řízení projektu, popisem úkolů, nabízeným počtem člověkodnů, jakož i poskytovanými službami se týkají hodnocení nabídky vybraného uchazeče na základě prvního kritéria, zatímco informace související s porozuměním projektu a souhlasem s úrovní poskytnutých služeb se týkají druhého a třetího kritéria pro zadání zakázky.

178 Krom toho musejí být tyto informace vykládány ve světle bodu 3 zadávacích podmínek, který vypočítává určité množství údajů, které musejí být v nabídce uvedeny, mezi které patří zejména vyhrazené prostředky, Ganttův diagram, rozdělení úkolů, nabízený počet člověkodnů, jakož i poskytnuté služby vymezené podle druhu úkolů (viz bod 150 výše). Jelikož má žalobkyně důkladnou znalost zadávacích podmínek, což dokládá znění její nabídky, byla schopna vyvodit související výhody přijaté nabídky.

179 Ve světle všech těchto informací, jakož i údajů o počtu bodů přidělených její nabídce pro každé kritérium byla přitom žalobkyně schopna nejen určit slabiny své nabídky a, na tomto základě, i důvody jejího odmítnutí, tedy skutečnost, že nedosáhla nezbytné úrovně kvality u dvou kritérií pro zadání zakázky, ale rovněž srovnat celkový výsledek posuzování své nabídky (68,69 bodů ze 100) s celkovým výsledkem vybraného uchazeče (79,33 bodů ze 100) (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 12. července 2007, Evropaïki Dynamiki v. Komise, bod 85 výše, bod 75 a citovaná judikatura).

180 Krom toho ze všech poznatků obsažených v uvedeném dopise jasně vyplývá, že nabídka žalobkyně nejenže nezískala požadovaný minimální počet bodů pro první („navrhovaná metodologie projektu“) a třetí („kvalita operačních služeb“) kritérium pro zadání zakázky, ale nedosáhla dokonce ani požadovaného celkového počtu 70 bodů ze 100, přičemž podle zadávacích podmínek bylo přihlíženo při zadávání dotčené zakázky pouze k nabídkám, které získaly požadovaný minimální počet bodů.

181 S ohledem na výše uvedené je třeba učinit závěr, že takové odůvodnění umožňovalo žalobkyni uplatnit svá práva před Tribunálem a Tribunálu vykonat svůj přezkum legality rozhodnutí o odmítnutí nabídky. Tento žalobní důvod tudíž musí být zamítnut, co se týče zadávacího řízení C-1/01/04, jako neopodstatněný.

Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze zjevně nesprávných posouzení, kterých se EMSA údajně dopustila

Argumenty účastnic řízení

182 Ve své žalobě žalobkyně tvrdí, že se EMSA dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že nevyhodnotila správně a objektivně kvalitu její nabídky a domnívala se, že je horší než nabídka vybraného uchazeče.

183 Mimoto tvrdí, že jelikož EMSA nepostupovala podle objektivní, předem stanovené a uchazečům známé metodologie, je zjevné, že rozhodnutí hodnotícího výboru bylo založeno na nepřesných předpokladech.

184 V replice žalobkyně zpochybňuje nejprve tvrzení EMSA, podle kterého mohlo vymezení metodologie hodnocení zvýhodňovat určité uchazeče. Podle žalobkyně neovlivňuje jasná metodologie práva uchazečů, ale naopak jim umožňuje předložit nabídku s lepším poměrem kvalita/cena, jakož i Tribunálu vykonat svůj přezkum. Ostatně sama skutečnost, že hodnotící výbor rozdělil kritéria pro zadání zakázky na podkritéria, potvrzuje, že tato kritéria nebyla dostatečně vymezena.

185 Žalobkyně mimoto uplatňuje výtky týkající se dokumentů hodnotícího výboru vložených EMSA do spisu jako přílohy k její žalobní odpovědi.

186 V tomto ohledu podle ní vedlo rozdělení prvního kritéria pro zadání zakázky na dvě podkritéria, uskutečněné hodnotícím výborem k tomu, že se tento výbor soustředil na dva aspekty zadávacího řízení, se kterými nebyli uchazeči před předložením své nabídky seznámeni.

187 Co se týče hodnotící zprávy, žalobkyně tvrdí, zaprvé, že přestože z této zprávy vyplývá, že nabídka vybraného uchazeče obsahovala „drobné nedostatky", neměla možnost se k rozsahu těchto nedostatků vyjádřit, jelikož uvedená zpráva neupřesňuje jejich povahu. Zadruhé hodnocení slabých stránek její nabídky bylo formulováno nepřesně a komentáře jsou příliš obecné.

188 Žalobkyně rovněž kritizuje některé specifické komentáře uvedené v hodnotících listech vyplňovaných každým hodnotitelem. Co se týče nabídky vybraného uchazeče, zdůrazňuje existující rozpor mezi tvrzením jednoho z hodnotitelů, podle kterého nabídka vybraného uchazeče obsahovala „drobné nedostatky týkající se toku informací zpracovávaných systémem SafeSeaNet a typu podporovaných informací", a konstatováním, že tyto nedostatky neměly „přímý vliv na jeho porozumění specifikacím".

Žalobkyně dále zdůrazňuje skutečnost, že podle jednoho z hodnotitelů měl vybraný uchazeč vhodnou praxi s řízením námořních projektů, ačkoli tato praxe nebyla součástí hodnotících kritérií.

189 Žalobkyně rovněž zpochybňuje určité komentáře hodnotitelů, pokud jde o hodnocení její nabídky. Konkrétněji se jedná, co se týče prvního kritéria pro zadání zakázky písmena a), o komentář prvního hodnotitele, podle kterého je počet 833,5 odpracovaných člověkodnů bez zahrnutí helpdesku nadsazený, a komentáře druhého a třetího hodnotitele, týkající se nedostatečné jasnosti Ganttova diagramu, nerozlišování mezi fází A a fází B uvedeného diagramu a přehnaně dlouhé fáze analýz a projektování. Podle žalobkyně její nabídka jasně uváděla, že kromě zdrojů vyčleněných na helpdesk využije na projekt služeb týmu specializovaných inženýrů zahrnutých do 833,5 člověkodnů. Její nabídka podle jejího názoru mimoto vhodně upřesňovala fungování helpdesku, jeho jasnou metodologii, použitou informatickou platformu, správu složek a použití požadované „dohodě o rozsahu služeb“. Tím, že hodnotitelé tyto prvky nezohlednili, dopustili se tedy zjevně nesprávného posouzení.

190 Druhého zjevně nesprávného posouzení se hodnotitelé údajně dopustili tím, že měli za to, že fáze tzv. „analýzy a projektování“, popsaná v nabídce žalobkyně, je příliš dlouhá. Žalobkyně v tomto ohledu zdůrazňuje, že jelikož zadávací podmínky vyžadovaly internetově zaměřenou aplikaci (web-oriented), bylo třeba vyvinout aplikaci SSN založenou na iterativním modelu podle zásad UML (Unified Modeling Language) v souladu s metodologií všech orgánů, jakož i celého trhu. Věnovala tak 105 stran své nabídky vysvětlení „metodologie vývoje softwaru“, přičemž jeho významná část podrobně vysvětlovala zásady UML. Hodnotitelé se podle jejího názoru tudíž dopustili dalšího zjevně nesprávného posouzení, jelikož vhodně neohodnotili nabídku žalobkyně ani nezohlednili, že měla být použita metodologie UML.

191 Mimoto, pokud jde o nedostatečnou jasnost Ganttova diagramu, žalobkyně zdůrazňuje, že použití UML a iterativního přístupu k procesu odůvodňuje její Ganttův diagram. Zejména, jak podrobně vysvětlila v části své nabídky týkající se „metodologie předávání", přebírací fáze měla trvat jeden měsíc a validace měla začít současně s přebíráním. Tři měsíce by tedy byly pro validaci více než dostatečné. Během této doby by rovněž provedla „analýzu a projektování", k čemuž by využila informace získané ve fázi validace. Fáze zprovoznění systému by podle žalobkyně byla rovněž zahájena ve stejný okamžik. Během prvních dvou měsíců by se tým žalobkyně soustředil na přípravné práce určené k organizaci prostředí pro zprovoznění systému. Jedná se tedy o klasický přístup, který nemohl být hodnotiteli považován za neobvyklý, a ti se tedy dopustili dalšího zjevně nesprávného posouzení.

192 A konečně, pokud jde o hodnotiteli dále konstatované nerozlišování mezi fází A a fází B Ganttova diagramu v nabídce žalobkyně, žalobkyně připomíná, že zadávací podmínky měly uvést, že obě fáze spolu souvisejí a musejí být považovány za jeden a tentýž projekt. I zde došlo ze strany hodnotitelů ke zjevně nesprávnému posouzení.

193 Pokud jde o první kritérium pro zadání zakázky písmeno b), žalobkyně zpochybňuje komentáře prvního, druhého a třetího hodnotitele týkající se neuvedení jakékoliv konkrétní metodologie, nedostatečnou přesnost ohledně technických schůzek a nedostatečnou jasnost, pokud jde o poskytnuté služby. V tomto ohledu tvrdí, že její nabídka uváděla všechny schůzky, které měly proběhnout, obsahovala jasný seznam poskytovaných služeb a podrobně popisovala metodologii, kterou navrhovala použít pro každý z aspektů zadávacího řízení, jakož i metodologii a přístup použité pro každý z uskutečňovaných projektů. Je podle ní tudíž zřejmé, že se hodnotitelé dopustili dalšího zjevně nesprávného posouzení.

194 A konečně, pokud jde o třetí kritérium pro zadání zakázky, žalobkyně podotýká, že podle prvního hodnotitele nebyla činnost helpdesku funkčně vymezena a nebyl předložen žádný konkrétní návrh organizace a řízení helpdesku, zatímco podle druhého

hodnotitele nebyl počet člověkodnů pro helpdesk a podporu členským státům dostatečný a nebyla předložena jasná metodologie správy příchozích hovorů a postupů vedoucích k omezování dob nutných k zásahům. V tomto ohledu žalobkyně zdůrazňuje, že z její nabídky bylo jasné, že služba helpdesku spočívá na službách části z 833,5 člověkodnů, hodnoty, kterou hodnotící výbor považoval za nadsazenou, a že nabídka mimoto obsahovala jasný popis metodologie vycházející ze špičkových postupů a vyspělých informatizovaných nástrojů řízení procesu.

195 EMSA s argumenty žalobkyně nesouhlasí.

Závěry Tribunálu

196 Podle ustálené judikatury disponuje zadavatel značným prostorem pro uvážení, pokud jde o skutečnosti, které je třeba vzít v úvahu za účelem přijetí rozhodnutí o zadání zakázky na základě nabídkového řízení, a přezkum Tribunálu se musí omezit na ověření neexistence závažného a zjevného pochybení (rozsudek Soudního dvora ze dne 23. listopadu 1978, Agence européenne d'intérims v. Komise, 56/77, Recueil, s. 2215, bod 20; rozsudky Tribunálu ze dne 6. července 2005, TQ3 Travel Solutions Belgium v. Komise, T-148/04, Sb. rozh. s. II-2627, bod 47, a Belfass v. Rada, bod 119 výše, bod 63).

197 V projednávaném případě je třeba uvést, že argumentace vyložená žalobkyní v rámci jejích písemností za účelem prokázání zjevně nesprávných posouzení spočívá v podstatě na třech základních tvrzeních.

198 Žalobkyně zaprvé uplatňuje neexistenci objektivní, předem stanovené a uchazečům známé metodologie vedoucí ke stanovení konečného pořadí. Rovněž se

dovolává skutečnosti, že uchazeči nebyli seznámeni s rozdělením kritérií na podkritéria, a údajné obecnosti a abstraktnosti kritérií pro zadání zakázky, z čehož vyvozuje závěr, že hodnocení nabídek muselo být subjektivní a založeno na nepřesných předpokladech.

199 Je přitom nutno konstatovat, že žalobkyně se omezuje na obecná tvrzení, nepodepřená a nedoložená jakýmkoliv důkazem. Prostřednictvím těchto argumentů se žalobkyně v podstatě pokouší v rámci tohoto žalobního důvodu znovu uplatnit argumenty, které již byly rozvinuty v rámci druhého žalobního důvodu, který byl Tribunálem zamítnut. Žalobkyně krom toho nijak neprokázala, jak všechna údajná selhání zadavatele, na něž poukazuje, vedla k jeho nepřesným předpokladům a subjektivnímu hodnocení nabídek. Každopádně je třeba uvést, že metodologie použitá hodnotícím výborem pro určení konečného pořadí nabídek byla stanovena předem a upřesněna v bodě IV.2 oznámení o zakázce a bodě 13 zadávacích podmínek, ve kterém EMSA uvedla kritéria, s ohledem na která měl být proveden výběr nabídek, jakož i váhu přisuzovanou každému z uvedených kritérií.

200 Je tudíž třeba dojít k závěru, že tato první kategorie argumentů není s to tento žalobní důvod odůvodnit.

201 Zadruhé žalobkyně zpochybňuje posouzení nabídky vybraného uchazeče provedené hodnotícím výborem v jeho konečné zprávě, jelikož tento výbor, ačkoli shledal v uvedené nabídce drobné nedostatky, neupřesnil povahu těchto nedostatků.

202 Tribunál v tomto ohledu uvádí, že výše uvedený komentář hodnotícího výboru se vztahuje ke druhému kritériu pro zadání zakázky a má následující znění: „[u]chazeč prokázal dobré porozumění projektu, navzdory drobným nedostatkům v diagramu SafeSeaNet“. Takový komentář přitom nemůže sám o sobě ukazovat na pochybení nebo dokonce na vnitřní rozpor. Zadavatel totiž může mít velice dobře za to, že

nabídka svědčí o dobrém porozumění projektu, přestože obsahuje nedostatky kvalifikované jako drobné. Žalobkyně každopádně neprokázala nesprávnost takového komentáře, a tím méně pak to, že by tento údajně nesprávný komentář vedl ke zjevně nesprávnému posouzení při hodnocení nabídky vybraného uchazeče.

203 Pokud jde zatřetí o argumenty uváděné žalobkyní s cílem zpochybnit konkrétní komentáře k její nabídce uvedené v hodnotících technických listech vyplněných každým hodnotitelem, pokud jde o první kritérium pro zadání zakázky dotčeného zadávacího řízení písmena a) a b) a třetí kritérium (viz body 188 až 194 výše), je třeba uvést, že nejsou relevantní.

204 Je totiž třeba poukázat na to, že hodnotící výbor, složený přinejmenším ze tří osob, je jmenován příslušnou schvalující osobou za účelem vydání poradního stanoviska, a to v souladu s čl. 146 odst. 1 druhým pododstavcem prováděcích pravidel. Hodnotící zprávu vypracovává výbor, jehož všichni členové ji podepisují, přičemž tato zpráva obsahuje především jména vyřazených uchazečů a důvody odmítnutí jejich nabídky, jakož i jméno navržené smluvní strany a odůvodnění této volby. Konečné rozhodnutí o zadání zakázky následně přijme zadavatel v souladu s čl. 147 odst. 3 prováděcích pravidel.

205 Z toho plyne, že hodnotící technické listy, jejichž účelem je zaznamenání hodnocení jednotlivých hodnotitelů, jejichž pohled se může samozřejmě lišit, nemají samostatný právní dosah. V důsledku toho nemohou být v projednávaném případě tyto jednotlivé hodnotící listy použity žalobkyní k tomu, aby se opírala o případné rozpory v hodnocení obsažených v jednotlivých listech, jelikož hodnotící výbor provedl syntézu těchto hodnocení, a přijal tak své konečné stanovisko, které je na druhé straně poradním stanoviskem pro zadavatele.

206 Rozhodnutí uvedeného výboru ohledně návrhu budoucí smluvní strany a odůvodnění této volby je kolektivní, jelikož hodnocení každého člena tohoto výboru se promítlo do konečného rozhodnutí. Je tudíž zřejmé, že jakýkoliv argument směřující k uplatnění existence zjevně nesprávného posouzení musí případně směřovat pouze proti hodnotící zprávě přijaté hodnotícím výborem, a to pouze tehdy, vychází-li konečné rozhodnutí zadavatele skutečně z této zprávy.

207 Každopádně je třeba uvést, že v projednávaném případě žalobkyně neprokázala, zda a jak se tyto komentáře vyjádřené jednotlivými hodnotiteli v hodnotících technických listech odrazily v konečné zprávě hodnotícího výboru a způsobily zjevně nesprávné posouzení její nabídky ze strany zadavatele. V tomto ohledu měla přinejmenším vysvětlit, jakým způsobem údajně chybné komentáře ovlivnily známky, které obdržela její nabídka, pokud jde o první a třetí kritérium pro zadání zakázky, v nichž její nabídka nezískala minimální počet bodů požadovaný zadávacími podmínkami a které jsou jedinými kritérii, k nimž žalobkyně předložila své výtky. Stačí přitom konstatovat, že žalobkyně takové vysvětlení nepředložila.

208 S ohledem na tyto úvahy musí být tento bod žalobního návrhu rovněž zamítnut.

209 Je tedy třeba dojít k závěru, že žalobkyně neprokázala existenci zjevně nesprávných posouzení, kterých se údajně dopustil zadavatel v rámci hodnocení nabídky vybraného uchazeče či v rámci hodnocení nabídky žalobkyně.

210 Je tedy třeba zamítnout třetí žalobní důvod v celém rozsahu, co se týče zadávacího řízení C-1/01/04, jako neopodstatněný.

3. *K návrhu na zrušení pozdějších rozhodnutí EMSA*

211 Ve svém druhém bodě návrhových žádání žalobkyně Tribunál žádá, aby zrušil všechna pozdější rozhodnutí EMSA týkající se dotčeného zadávacího řízení.

212 V tomto ohledu je třeba připomenout, že jak již bylo uvedeno v bodě 78 výše, jakákoliv žaloba musí obsahovat předmět sporu a stručný popis dovolávaných žalobních důvodů. Tento popis musí být dostatečně jasný a přesný, aby umožnil žalovanému připravit si svoji obhajobu a Tribunálu provádět svůj soudní přezkum. Za účelem zajištění právní jistoty a řádného výkonu spravedlnosti je nezbytné, aby hlavní skutkové a právní okolnosti, na kterých je založena žaloba, vyplývaly, přinejmenším stručně, ale uceleně a srozumitelně, z textu samotné žaloby.

213 V projednávaném případě žalobkyně neupřesňuje, kterých aktů se druhý bod návrhových žádání týká, a nerozvíjí na podporu svého návrhu žádné argumenty.

214 V důsledku toho musí být druhý bod návrhových žádání odmítnut jako nepřípustný.

K návrhu na provedení důkazních opatření

215 Žalobkyně Tribunál v podstatě žádá, aby vyzval EMSA k předložení kopie zprávy hodnotícího výboru, jakož i k ní se vztahujících relevantních dokumentů.

216 Vzhledem k tomu, že EMSA vložila do spisu jako přílohu své žalobní odpovědi dokumenty požadované žalobkyní a žalobkyně nepředložila v tomto ohledu další vyjádření, není již namístě o tomto návrhu rozhodovat.

K nákladům řízení

217 Podle čl. 87 odst. 3 jednacího řádu může Tribunál rozdělit náklady řízení mezi účastníky řízení nebo rozhodnout, že každý z nich nese vlastní náklady, pokud každý účastník měl ve věci částečně úspěch i neúspěch. Za těchto podmínek má Tribunál za to, že projednávaný případ spravedlivě posoudí tak, že každá z účastnic řízení ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (třetí senát)

rozhodl takto:

1) **Rozhodnutí Evropské agentury pro námořní bezpečnost (EMSA) o zadání zakázky uchazeči vybranému v rámci zadávacího řízení „EMSA C-2/06/04“ se zrušuje.**

2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.

3) Každá z účastnic řízení ponese vlastní náklady řízení.

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 2. března 2010.

Podpisy.

Obsah

Právní rámec ..... II - 320

Skutečnosti předcházející sporu ..... II - 327

1. Zadávací řízení EMSA C-1/01/04 ..... II - 328

2. Zadávací řízení EMSA C-2/06/04 ..... II - 332

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení ..... II - 337

K přípustnosti ..... II - 338

1. K příslušnosti Tribunálu pro rozhodování o žalobě podané na základě článku 230 ES proti aktu EMSA ..... II - 338

Argumenty účastnic řízení ..... II - 338

Závěry Tribunálu ..... II - 340

2. K exceptio obscuri libelli ..... II - 344

Argumenty účastnic řízení ..... II - 344

Závěry Tribunálu ..... II - 344

K věci samé ..... II - 345

1. K návrhu na zrušení rozhodnutí přijatých EMSA v rámci zadávacího řízení C-2/06/04 ..... II - 346

K žalobnímu důvodu vycházejícímu z neregulérnosti nabídky předložené vybraným uchazečem ..... II - 346

Argumenty účastnic řízení ..... II - 346

Závěry Tribunálu ..... II - 347

2. K návrhu na zrušení rozhodnutí přijatých EMSA v rámci zadávacího řízení C-1/01/04 ..... II - 354

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásad dobré víry, řádné správy a řádné péče ..... II - 354

Argumenty účastnic řízení ..... II - 354

Závěry Tribunálu ..... II - 355

Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení finančního nařízení, prováděcích pravidel, jakož i směrnice 92/50 ..... II - 358

Argumenty účastnic řízení ..... II - 358

Závěry Tribunálu ..... II - 359

– K bodu žalobního návrhu vycházejícímu z nedostatečné přesnosti kritérií pro zadání zakázky ..... II - 359

– K bodu žalobního návrhu vycházejícímu z nepřesnosti určitých prvků zadávacího řízení ..... II - 364

– K bodu žalobního návrhu vycházejícímu z protiprávnosti rozdělení kritérií pro zadání zakázky na podkritéria ..... II - 364

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění a neexistence relevantních informací ..... II - 368

Argumenty účastnic řízení ..... II - 368

Závěry Tribunálu ..... II - 370

Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze zjevně nesprávných posouzení, kterých se EMSA údajně dopustila ..... II - 374

Argumenty účastnic řízení ..... II - 374

Závěry Tribunálu ..... II - 378

3. K návrhu na zrušení pozdějších rozhodnutí EMSA ..... II - 382

K návrhu na provedení důkazních opatření ..... II - 382

K nákladům řízení ..... II - 383